

DE BELOFTEN

• VAN HET

H. Hart van Jesus,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

•

✱

Stoom-Snelpersdruk
van P. STOKVIS & ZOON te 's-Hertogenbosch.

Bid

De Be

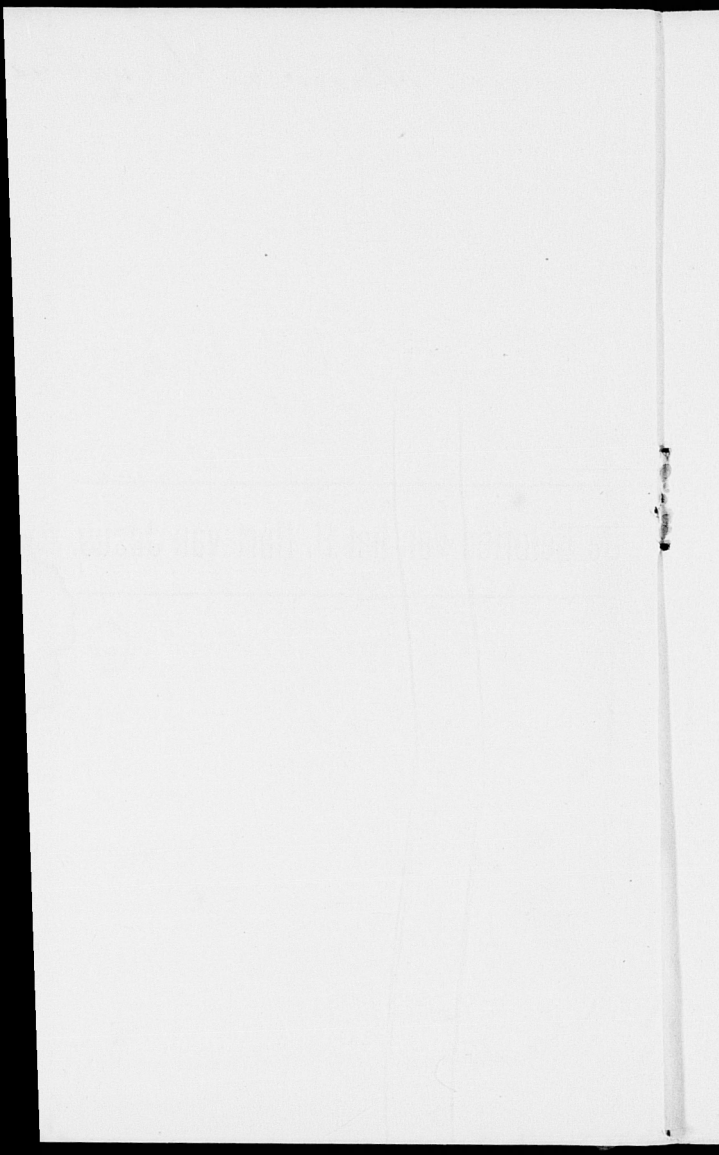

Bid voor Broeder Hervatius.

De Beloften van het H. Hart van Jesus.

DE BELOFTEN

3
1

VAN HET

H. HART VAN JESUS,

DOOR

Bibliotheek
MINDERBROEDERS

R. J. PIERIK, S. J. **WEERT.**

STOOM-SNELPERSDRUK

van P. STOKVIS & ZOON, 's-Hertogenbosch.

1883

IMPRIMATUR.

VI

—
Haaren, 24 Octobris 1883.

J. CUIJTEN, *Libr. Cens.*

INHOUD.

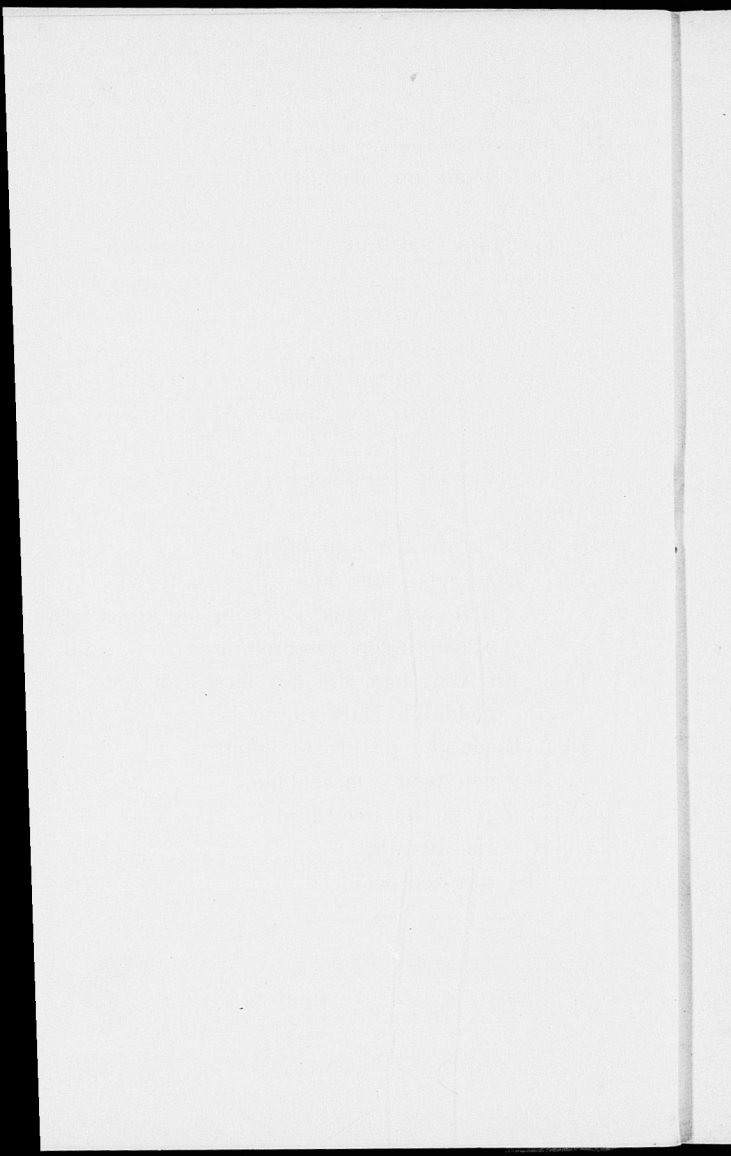

	BLADZ.
I. Wilt gij rijk worden?	1
II. Wat is eene belofte?	2
III. Hoe groot zijn die van Jesus?	3
IV. En hoe talrijk.	4
Voorbeeld. De bekeerde zondaar.	6
V. <i>De aloude beloften.</i>	7
VI. Voor het Oude Testament.	9
Voorbeeld De overwonnen Burgemeester.	10
VII. In het Nieuwe Testament.	11
VIII. Wilt gij voorbeelden? In 't algemeen?	12
IX. En in 't bijzonder!	13
Voorbeeld Een arme lijder.	14
X. Of hier <i>het hart</i> bij hoort?	15
XI. Is het niet daarom?	17
XII. Wat leert ons Jesus?	18
Voorbeeld. Een jong officier.	19
XIII. <i>De beloften in latere tijden.</i>	19
XIV. <i>De andere beloften.</i>	20
XV. De H. Gertrudis.	20
XVI. De H. Mechtildis.	23
XVII De Z. Petrus Canisius.	24

XVIII.	De H. Franciscus Borgias.	25
XIX.	De beroemde Ursulien.	26
XX.	<i>De latere beloften.</i>	27
	De elf of twaalf bekende.	
XXI.	Wie heeft die bekend gemaakt?	30
XXII.	Waar en door wie zijn ze goedge- keurd?	31
XXIII.	Zijn dit al de beloften?	33
XXIV.	Andere voorregten door Jesus beloofd.	34
XXV.	Nog andere voorregten.	35
XXVI.	Voorregten voor bijzondere personen.	39
1°.	Voor de Zielbestiëders.	39
	Voorbeeld. Twee teruggevondenschaapjes	41
2°.	Voor de Religieusen.	42
3°.	Voor de Oversten.	44
4°.	Voor personen in de wereld.	45
	Voorbeeld Onze schatkamer.	46
5°.	Voor de rijken en grooten der wereld.	47
6°.	Voor de zieken.	48
7°.	Voor de stervenden.	49
	Voorbeeld. Zalig die in den Heer sterven!	49
8°.	Voor hen, die offers brengen ter eere van Jesus' Hart.	52
9°.	Voor de zielen in 't Vagevuur.	53
	Voorbeeld. De goede Herder.	54
10°.	Voor de Apostelen van Jesus' Hart.	55
I°.	<i>De algemeene voorregten</i>	55

IIo. <i>Bijzondere voorregten.</i>	57
I. De liefde en vriendschap van Jesus' Hart.	57
II. Spoedige voortgang in de volmaakt- heid.	58
De volmaakte Zélatrice.	60
III. Een zalge dood.	61
IV. Zegen over hunne familiën en vaderland	64
V Groote zegen over hunne Apostolische werken.	65
VI. De eeuwige dankbaarheid van Jesus' Hart.	66
VII. Jesus' Hart zelf hen loon.	67
12o. Nog iets, voor hen die zich toewij- den aan Jesus' Hart en die zijne afbeeldingen vereeren.	69
13o. En voor hen, die het feest van het goddelijk Hart vierden.	69
13o. Eindelijk: de groote Belofte. Nog een paar voorbeelden.	70
XXVII: Zijt gij nu overtuigd?	73
XXVIII. Na dit alles.	78
Nog een voorbeeld.	78

De beloften van Jesus' Hart.

I. Wilt gij rijk worden?

Rijk, niet door de schatten op aarde, waar de roest en de mot ze verteren, en waar de dieven ze opdelven en stelen, — maar rijk door de rijkdommen Gods, door de eeuwige en onvergankelijke schatten? — O dan, *Vergadert u schatten in den hemel*, zegt Jesus, — *waar noch de roest noch de mot ze verteren, noch de dieven die opdelven en stelen. Want waar uw schat is, is ook uw hart.* Mt. 6, 19 — 21.

Dat beteekent in de eerste plaats: doet goede werken; *maakt u van den onregtvaardigen Mammon vrienden, opdat, wanneer gij te kort schiet, zij u in de eeuwige woningen ontvangen.* (Luc 16, 9). Maar het zegt ook: zoekt uwe schatten bij Jesus, *in wien alle schatten van wijsheid en wetenschap verborgen zijn*, (Col. 2, 3), en die *uit den goeden schat zijns harten het goede voortbrengt*, (Luc, 6, 45), om u voorregten te geven, en gunsten, en zegeningen en genaden te schenken, die u voor alle eeuwigheid rijk en gelukkig zullen maken.

Want, waar uw schat is, daar is ook uw hart. Dat is: zoekt gij uw schat in de aarde, uw hart zal met dien schat in de aarde bedolven worden. Zoekt gij uw schat bij Jesus in den hemel, uw hart zal ook ten hemel worden opgeheven; het zal bij den schat zijn, dien ge zoekt, en het zal voor eeuwig de vrucht daarvan genieten.

— Maar die lessen zijn zoo hoog. Ik zou liever rijk worden aan aardse schatten, meent iemand.

— Dan is er tusschen hem en Jesus' beloften niets gemeens. Want Hij, die op aarde kwam om ons de schatten des hemels te brengen, Hij heeft zelf de armoede uitgekozen tot zijne eerste gezellin; en Hij, die het honderdvoudige ook van een glas koud water belooft, Hij rigt hooger zijn blik, dan op de doornen teelende rijkdommen der aarde.

Een keuze dus!

Wilt gij de hemelsche schatten? — de eeuwige? —

Ik moet het hopen. Maar dan wijs ik u op *Jesus' beloften*, en met name op die, welke Hij gedaan heeft ten gunste der vereerders van zijn goddelijk Hart, in 't kort genoemd:

De beloften van Jesus' Hart.

Ziedaar een goudmijn. Ziedaar schatten, die rijker vloeijen dan de diamantmijnen van Africa, en die — want hemelsch zijn ze, — u geen dieven meer kunnen ontroofen, noch roest verteren.

Maar —

II. Wat het is — eene belofte?

Dit behoef ik u toch wel niet te leeren. *Belofte maakt schuld*, — hebt gij honderdmaal in den mond, en God zelf heeft van ouds geleerd: *Zoo iemand iets den Heer belooft, hij zal zijn woord gestand doen, en al wat hij belooft heeft vervullen.* (Num. 30, 3.) En

zoo hij het niet doet? Dan is hij een even lastige als bedriegelijke bluffer: *Wolken en wind, daar geen regen op volgt, — zoo is de man die zich beroemt (door veel te beloven) en zijne beloften niet volbrengt.* (Spreuk. 25, 14), zegt de Heer.

Eene *belofte* legt dus eene verplichting op. Eene belofte is een eerewoord. Eene belofte verbindt; en wee hem, die beloven zou, en zijne belofte niet volbrengt.

God zelf, het is waar, is ons niets verschuldigd. Maar als Hij belooft, dan *moet* Hij getrouw zijn. Jesus kan ons geven of niet geven wat Hij goedvindt. Maar neemt Hij door de *belofte* de verplichting op zich, dan kan Hij niet terug trekken, dan *moet* Hij zijne belofte vervullen. God wordt onze schuldenaar uit kracht zijner beloften.

Wat zijn dan Jesus' beloften? Een eerewoord door Jesus gegeven, die ons niet kan bedriegen, „Een testament uit zijn Hart gevloeid en door den dood bezegeld. Een schuldbrief met zijn bloed geschreven en met zijn Hartebloed onderteekend, waarop wij alles kunnen vragen, wat wij begeeren. Immers!

God is magtig, en God is getrouw. *Ipsa est Deus fortis et fidelis* (Deut. 7, 9)

Wij weten *op het allerzekerst*, gelijk Abraham, dat God, voor al hetgeen Hij belooft, ook de magt heeft om het te volbrengen (Rom. 4, 21); wij weten, gelijk Paulus, dat God die het ons belooft, in de hoop op het eeuwige leven, niet liegen kan (Tit. 1, 2). Wij weten, als Petrus, dat God zelfs zijne belofte niet vertraagt ofschoon sommigen dit gemeend hebben (2 Petr 3, 9).

En wie is de *Getrouwe en Waarachtige*, zoowel

als *de sterke God, die oordeelt*? Het is de Heer Jesus (Apoc. 19. 11; 18, 8) Jesus zelf is God. Hij wist, wat Hij kon, en wat Hij wilde. Hij was niet verplicht die beloften te doen; maar Hij kan niet nalaten aan zijn woord getrouw te blijven. O, welk een zekeren en onwaardeerbaaren schat hebben wij dan in elk zijner beloften. Maar —

III. Hoe groot zijn dan deze Beloften?

Wie zal het verklaren? Mij dunkt, wij mogen er letterlijk op toepassen, wat de H. Petrus van Gods beloften in het algemeen heeft gezegd: *de grootste en kostbaarste beloften heeft ons de Heere God door Jesus Christus gegeven* (2 Petr. 1, 4). En verder: *volgens zijne beloften verwachten wij een nieuwen hemel en eene nieuwe aarde, waarin de gerechtigheid woont* (2 Petr. 3, 13). Want alles wat tot onze zaligheid noodig is, is in deze beloften vervat. Alles, wat ons gelukkig, heilig en zalig kan maken, wordt ons door deze beloften versproken. Alles wat wij maar eenigzins, als hemelsche en eeuwige schatten, kunnen wenschen, ligt in deze beloften opgesloten.

God is grooter dan ons hart — zegt de leerling der liefde. Het moet ook van zijne *Beloften* gelden. Welk menschenhart zal ooit het Hart Gods kunnen begrijpen? Wie zal bepalen waar Gods eeuwige Liefde eindigt, als zij ons al de schatten Zijner heerlijkheid belooft? — Groot zijn dus Gods beloften, *grooter dan ons hart*, grooter dan ons verstand kan begrijpen, of ons hart kan begeeren, — ja zoo groet, dat wij die in eeuwigheid niet kunnen prijzen of waardeeren.

IV. Of ze talrijk zijn die Beloften van Jesus?

Bijna ontelbaar. — Het is waar, als we van de Beloften van Gods Hart hooren gewagen, zijn wij reeds gewoon geworden aan een elf- of twaalf-tal te denken; zoowel omdat dezen reeds alles bevatten wat ons tot heil kan strekken, als ook omdat zij op duizenden wijzen zijn bekend gemaakt en verspreid. Maar behalve dezen zijn er nog vele, en nog grootere misschien, die niet minder verdienen bekend gemaakt en op alle wijzen hooggeschat en gewaardeerd te worden.

Om alles hier duidelijker uit een te houden, zouden wij 't liefst de *oudere* en de *nieuwe* beloften onderscheiden. Door de *ouden* zouden wij dan diegenen verstaan, die wij reeds uit het H. Evangelie kunnen afleiden, of in de levens der vroegere Heiligen aantreffen; onder de *nieuwere* zouden wij vooral diegenen begrijpen, die wij in de werken der Z. Margareta vinden opgeteekend. Tot deze laatste behooren dan de 12 bekende, en bovendien vele andere, minder bekende, zoowel algemeene als bijzondere beloften van den Heer Jesus.

Laat ons in elk geval deze indeeling volgen; zonder toch in de meening te komen, dat wij daardoor alles zouden opsommen, of al de beloften die hier gelden mogen, zonder fout zouden achterhalen. Ik voor mij, durf niet beweren, al die Beloften Gods te kennen; maar wel, dat zij van ouds, op vele plaatsen, en tallooze malen in de geschriften of levens der Heiligen te vinden zijn.

Volg ons eenige oogenblikken, Vereerders van

Jesus Hart. gij zult er u zelve van overtuigd vinden, — doch vooreerst, tot voorbeeld :

De bekeerde booswicht.

Eene huismoeder had het ongeluk een boozen man te hebben. Niet alleen was hij aan den drank verslaafd, maar bovendien gaf hij openbare ergernis aan velen. Tijdens eene missie bad en bezwoer zij hem, dat hij toch eens naar de kerk zou gaan, om de Missionarissen te hooren. Nieuwe beledigingen en vloeken waren het antwoord. Weldra was de Missie geeindigd: „Ga nu ten minste, sprak de brave vrouw haren man nogmaals toe, om de schoone schilderij van het H. Hart te zien, die in de kerk is ten toon gesteld. Iedereen bewondert ze”. — „O, daarvoor wil ik wel eens gaan”, zeide hij. Hij gaat en plaatst zich voor de heilige afbeelding en beschouwt ze eenigen tijd, gelijk men elke andere schilderij zou bezien. Doch weldra valt zijn oog op de breede wonde in het Hart, en op het kruis, dat op het Hart prijkt: en terstond komt in hem de gedachte op, dat dit Hart zich voor zijne zaligheid heeft laten doorboren, en dat hij de ondankbare is, die door zijne zonden dit kruis op Jesus Hart heeft geplaatst. Dit was voldoende. Diep bewogen staart hij Jesus aan, zijn oogen schieten vol tranen, hij gaat recht naar den biechtstoel, bekeert zich oprecht en zit weldra aan de tafel des Heeren om er het ligchaam en het Hart van Jesus te ontvangen. — Na zijne dankzegging keert hij huiswaarts, verhaalt zijne bekeering aan vrouw en kinderen, omhelst haar hartelijk en zegt: „Tot nu toe heb ik u bedroefd

en ergernis gegeven, voortaan zal ik u slechts tevredenheid en blijdschap doen smaken”.

Hij hield woord. En deze familie, die tot nu toe, wegens 's mans boosheid, als een beeld der hel was geweest, werd door het H. Hart van Jesus als een Paradijs op aarde.

(Duf. p. 3.) Lees verder op de 2de Belofte.

V. De aloude beloften.

„Dit is dan toch zeker overdreven, zegt menig onzer. Wij weten dat *de devotie tot het H. Hart van Jesus* eerst in latere tijden ontstaan is; en nu gaat gij ons doen gelooven, dat de Heer reeds van ouds bijzondere beloften voor de vereerders van zijn goddelijk Hart gedaan heeft.” —

Met onderscheid, Lezer. Bij de *devotie tot het goddelijk Hart* moet gij twee dingen onderscheiden: het *stoffelijk* en het *geestelijk voorwerp*. Het stoffelijk voorwerp is het eigen, natuurlijk, lichamelijk *Hart* van Jesus, — en de bijzondere vereering van dit voorwerp is eerst langzamerhand, en als gij wilt, in later tijden in de H. Kerk begonnen. Maar ook het *geestelijk voorwerp* behoort tot deze devotie; en dat geestelijk voorwerp is *Jesus' liefde*, en de vereering van *die liefde*, dit zult ge wel niet ontkennen, is ten minste zoo oud als de H. Kerk van Jesus.

Wat volgt hieruit?

Dat wij al die beloften, die Jesus gedaan heeft voor hen, die *Hem liefhebben*, op de Vereerders van Jesus' Hart mogen toepassen.

Of is de liefde tot Jesus Hart, iets anders als de liefde tot Jesus? Of sluit de liefde tot Jesus

niet vanzelf de liefde tot zijn goddelijk Hart mede in?

-- Maar als dat waar is, zegt ge, dan kunnen de Beloften van Jesus' Hart wel reeds in de rollen van het Oude Testament worden opgezocht.

Dat geven wij toe; namelijk in denzelfden zin; en daar is ook niets tegen. Alleen moet gij blijven opmerken, dat de latere of *nieuwere Beloften* juist daarom van de eersten onderscheiden zijn, omdat ze niet slechts van de *devotie tot Jesus' liefde* (het geestelijk en voornaamste voorwerp), maar ook en in 't bijzonder van de *devotie tot het Hart van Jesus* (het stoffelijk voorwerp) gewag maken.

Om duidelijk te zijn: hij, die de devotie tot Jesus' Hart als zoodanig niet kent, kan toch Jesus' persoon volmaakt liefhebben, en zal deelen in al de gunsten, door den Heer aan *die Hem liefhebben* beloofd.

Maar hij, die de devotie tot het goddelijk Hart mag kennen, en deze devotie volgens den wensch van Jesus zelve beoefent; hij zal niet alleen deel hebben aan al die eerste, algemeene gunsten, maar bovendien aan de *bijzondere zegeningen*, die voor de vereerders van het goddelijk Hart zijn weggelegd.

Deze laatsten sluiten dus de eersten in; en men kan veilig zeggen, dat hij die Jesus' Hart lief heeft, Jesus lief heeft, en zoo ook al de beloften der Liefde voor de wederliefde de zijnen maakt.

— Maar, dan is er geen eind aan!

Dat is er ook niet. En daarom zeiden wij u van het begin af, dat de Beloften Jesus' Hart

en Jesus' liefde betreffend, ontelbaar zijn. — Wij willen dan ook de *algemeene* of oudere beloften slechts aanstippen, om ons meer in 't bijzonder met de nieuwere of eigenaardige beloften bezig te houden. Geheel vergeten of voorbij gezien mogen die eersten toch niet worden; zij steunen en sterken zoo volmaakt mogelijk die tweeden. Gij gaat het hooren. En vooreerst.

VI. Voor het Oude Testament

kunnen wij volstaan met één enkelen tekst, die alles zamenvat, en in weinige woorden ons de schatten toont, die voor de minnaars der eeuwige Wijsheid zijn weggelegd. Die Wijsheid toch spreekt zelve aldus:

Ik bemin hen, die mij beminnen.

Het ware reeds genoeg! want, als God ons lief heeft, deelen wij in de schatten zijner eidelooze liefde. Doch de Heer wilde dit duidelijker uitdrukken. Hij vervolgt derhalve:

„*Bij mij is rijkdom en heerlijkheid:*

„*Uitmuntende schatten en gerechtighe i*

„*Want mijne vrucht is beter dan goud en kostelijk gesteente; en 't geen ik voortbreng, beter dan uitgelezen zilver.*

„*Ik wandel op de wegen der regtvaardigheid; in 't midden van de paden der gerechtigheid; om hen, die mij beminnen, rijk te maken, en hunne schatten vol.*” (Spreek 8, 17—21).

Kunt gij meer wenschen? De oneindige Heiligheid roept u. De oneindige liefde bemint u. De oneindige rijkdom heeft al de schatten zijner heiligheid en liefde voor u over. —

Het is, helaas! te begrijpen, dat de arme aard-

worm, aan het slijk der aarde klevend, den blik niet hooger opheft en de eeuwige Wijsheid en Goedheid en Liefde voorbijziet. Maar zou het mogelijk zijn, dat de mensch acht geeft op zijn Schepper, dat hij die bovenstaande woorden hoort en in zijn hart opneemt, zonder overstromd te worden door een gevoel van zaligheid en geluk, dat hem immers volop uit de schatten der Godheid beloofd wordt?

Ik ken hier slechts twee wegen. Of, men gelooft het niet, en denkt niet na; of, men is dwaas in zijn opzet, door zulke schatten niet hoog te achten en te zoeken. — 't Is veel gezegd, maar toch waarheid.

Wilt gij nu nogmaals de toepassing gemaakt hebben op Jesus' H. Hart? 't Is gemakkelijk. Die Jesus' Hart lief heeft, bemint Jesus, die Jesus bemint, bemint de eeuwige Wijsheid; die eeuwige Wijsheid houdt dus haar schatten open en stort ze volop uit over hen, die Jesus' Hart liefhebben.

Dat deze eigen Belofte talloze malen en op de verschillendste manieren in het Oude Verbond herhaald wordt, bewijst des te klaarder, hoezeer de goede God onze liefde voor zich vraagt en eischt, en hoe vurig Hij verlangt, dat wij Hem liefhebben en dienen. — Wat hij daarvoor terug geeft? Dit leere u, zoo ge wilt,

De overwonnen Burgemeester.

De pastoor eener parochie, waar de familiën onderling verdeeld waren, liet eene Missie prediken. De Burgemeester en de Schepenen waren tegen den pastoor, die zich niet naar hunne ongodsdienstige grillen wilde plooijen. Maar de Missionaris sprak zoo schoon en zoo treffend over het H. Hart van Jesus, dat allen, ook de vjan-

digsten, werden getroffen, en eindelijk aan de Tafel des Heeren aanzaten, om alles weder goed te maken. Ja, de gansche gemeenteraad vond het de moeite waard, zelve naar de pastorie te gaan en den Pastoor en de Missionarissen beide, te bedanken voor het goede aan de parochie be- wezen. De burgemeester nam het woord en zeide: „Niet voor u, waardige Herder, maar voor ons is de Missie gegeven; 't is dus billijk dat wij de kosten dragen”, en men dwong den Pas- toor het geld aan te nemen. De Missionaris tot tranen toe bewogen, zeide nu, „wat zou het thans schoon zijn, als men in de Kerk een beeld van het H. Hart plaatste”. — „Och, dat is voor het oog- blik onmogelijk, zuchtte de Pastoor, onze mid- delen zijn uitgeput, en de fabriek heeft niets meer.” „Mijnheer de Pastoor, viel de Burgemees- ter in, in naam van den Raad, de gemeente is rijk en zal de Kerkfabriek bijstaan: bestel maar een schoon beeld”. Kort daarop trok eene depu- tatie naar Leuven, en bestelde bij den eersten kunstenaar der stad, Mr. Fr. Vermeylen een beeld van 600 francs, dat werkelijk prachtig uitviel. Weldra is het in triomf naar de Kerk overgevoerd, en aldaar nu liggen voortdurend de gelukkige parochianen voor dit beeld neder- geknield, om Jesus Hart te danken, dat Hij den vrede aan de huisgezinnen heeft teruggeschon- ken en de gansche gemeente zoo overgelukkig heeft gemaakt.

VII. In het Nieuwe Testament.

Welke zijn daarin de beloften van Jesus? Ze zijn wederom ontelbaar. Maar in één woord kun-

nen wij ook hier alles zamenvatten: Jesus belooft zijne liefde. Hij belooft zijne liefde aan hen, die Hem beminnen; — wij mogen zeggen: Hij belooft zijn Hart, aan allen die hun hart aan Hem schenken, en dit volgens de oude bede: *Mijn zoon, geef mij uw hart.* (Spreek.)

Jesus' eigen woorden zijn daar, om het te bewijzen: *Die mijne geboden onderhoudt, hij is het, die mij lief heeft. — En die mij lief heeft zal van mijnen Vader bemind worden, en ik zal hem liefhebben, -- en mij zelven aan hem openbaren* (Jo. XIV 21.) Het kon niet duidelijker. — Bemin, en Jesus bemint u. Geef uw hart aan Jesus: Hij geeft u het zijne. Wat kunt gij meer vragen? Waaraan zoudt ge nog behoefte hebben, als de almachtige, de alwijze, de algoede God, u lief heeft? Wat is er dat in deze ééne belofte niet opgesloten ligt? —

Hebt gij een vriend, die u opregt lief heeft? is hij magtig, rijk, in staat u in alles bij te staan en te helpen? Welnu, wat is er dan, wat gij meer te vragen hebt dan zijne liefde? Wat kan u ontbreken, als uw innig liefhebbende vriend u alles kan geven, wat gij kunt noodig hebben?

Zal Jesus minder voor u doen?

VIII. Wilt gij voorbeelden?

Let dan in de eerste plaats op de *meer algemeene*, door Jesus zoo dikwerf gegeven.

Wie zoekt Hij en wie wil Hij geheel in 't bijzonder dat tot Hem komen?

De zondaars, — de ongelukkigen, — de kinderen.

Ik ben niet gekomen, zegt Hij, om regvaardigen, maar om zondaars zalig te maken. (Mt 9, 13.)

„Komt allen tot mij, die belast en beladen zijt, en ik zal u verkwikken. (Mt. Xi).

Laat de kleinen tot Mij komen, want denzulken behoort het Rijk der hemelen. (Mr. X. 14.)

En de zieken, de getrckkigen, de lijdenden in één woord, zijn zij het niet, wier lasten Hij kwam op zich nemen, wier rampen Hij kwam lenigen?

En de armen, de behoeftigen, de noodlijdenden, wie waren het anders. aan wie de Blijde boodschap, het Evangelie, bij voorkeur werd verkondigd en die het innigst aan het Godmenschelijk Hart werden gedrukt?

Sla, zoo gij wilt, elke bladzijde van het heilig Evangelieboek open, gij zult er een of meer voorbeelden van Jesus' voorliefde op aantreffen. Ja, *alles* heeft Hij welgedaan, en al weldoende trok Hij rond; maar zij *die belast en beladen* zijn, zij zijn de eersten in de zorgen van zijn aanbiddelijk Hart.

IX. En in 't bijzonder!

Herinner u, onder velen, het edel drietal, door Jesus zoo zeer bevoorregt. De H. *Magdalena* heeft veel bemind, zegt de Heer zelf, daarom wordt haar veel vergeven. „*Bemint gij mij?*” vraagt Hij tot driemaal toe aan den vurigen *Petrus*, en zelfs: *bemint gij mij meer dan dezen?* En *Petrus* is gelukkig genoeg het te kunnen bevestigen, en ontvangt daarom aanstonds het grooste loon, dat een sterveling verwachten kon:

Wees dan de Opperherder in mijne plaats; *weid mijne schapen*; wees, o Petrus, een tweede steenrots, mijn plaatsvervanger op aarde; en, als ik zal zijn heengegaan, wees gij dan als een andere Christus op aarde”.

Eindelijk, de *H. Joannes*, was hij niet de leerling dien Jesus bijzonder liefhad? En wat verkreeg hij deswege? Eene bijzondere plaats aan den boezem, op het hart van den lijdenden Godmensch: eene bijzondere plaats aan den voet van zijn H. Kruis: het benijdenswaardig voorregt, de eerste prediker en verheerlijker der H. Hartewond te mogen zijn. En wat zeide tot hem, wat beloofde hem te gelijk de Heer Jesus? „Zoon, ziedaar uwe Moeder! met alles, met onnaspeurlijke genaden, welke daaraan verbonden waren. Ziedaar eenige bijzondere voorbeelden van Jesus liefde, wier herinnering alleen voldoende wezen moet, om ons een diepen blik in het goddelijk Hart van den Godmensch te doen slaan Overigens

Een arme lijdende

Kan ten voorbeeld strekken, dat ook nu nog de Heer Jesus op dezelfde wijze zijne kinderen vertroost. „Op een vrijdag, schrijft een Missionaris, wordt ik geroepen bij een zieke. Ik vind een arme van een veertig jaar op een stroobed nederliggend. Sedert zes maanden is hij geheel verlamd; zijne beenderen zijn ééne wond. Even als Jesus op het kruis, rustte de zieke enkel op zijne wonden. Tot overmaat van ramp was hij van iedereen verlaten, want hij had niemand behalve eene dochter van 20 jaren,

die hem vroeg in den ochtend moest alleen laten om voor zich het brood, voor haren vader de medicijnen te verdienen. Na een kort onderhoud bespeurde ik, dat de man niet alleen kalm maar zelfs tevreden en gelukkig was. Ik stond verbaasd er over. „Hoe kunt gij, zeide ik, u zoo gevoelen te midden van zoovele smarten? „Open die deur, Eerwaarde, was het antwoord, en gij zult mijn trooster zien.” Ik doe ze open en hij toont mij met de oogen (want hij kon geen vinger verroeren) eene fraaie afbeelding van het H. Hart van Jesus en eene andere van het H. Hart van Maria, welke hij misschien ten koste van zijn noodig voedsel, had laten inlijsten. en hij zeide mij: „Ziedaar, Eerwaarde, van waar mijn troost komt; als ik niet meer kan, sla ik mijne oogen nu eens op het Hart van Jesus dan eens op het Hart van Maria, en ik zeg bij mij zelve: Zij hebben veel meer geleden dan ik, en zij waren onschuldig; en ik heb zoo vele fouten begaan: dan gevoel ik mij gansch vertroost.” Ik zond hem terstond eene liefdezuster om hem te verzorgen. Twee dagen na het ontvangen der H. Sacramenten stierf hij gelukkig. Nog had hij gezegd: „Ik zie mijn bed geheel bezaaid met blaauwe bloemen en de H. Maagd is nedergedaald om mijne ziel te halen.” Ziedaar, hoe Jesus en Maria's Harten de zielen *vertroosten*, gelijk Jesus beloofd heeft in een zijner beloften. (de *derde*, zie beneden).

X. En of hier het hart bij hoort?

Wie kan het vragen? *Liefde* en *hart* zijn immers onafscheidbaar. *Gij* zult *beminnen*, *Mij* be-

minnen, zegt God, — *maar uit geheel uw hart. Zoon, geef Mij uw hart.* — En voor het tegendeel: *Dit volk eert mij met de lippen, maar hun hart is verre van mij.* — Liefde en hart kunnen dus niet gecheiden worden. Waar Jesus liefde belooft, liefde gebiedt, liefde voor liefde aan ons terug wil schenken, daar belooft Hij *zijn Hart.* daar ontvangt hij van ons ons Hart, maar ook daar belooft Hij het zijne.

De goede Meester heeft het overigens bij de bekendmaking dier algemeene waarheid niet gelaten. Niet zelden heeft Hij ten minste duidelijk genoeg op het *hart* als de alom bekende bron van alle goed of kwaad gewezen. Zijne H. *Hartewond* heeft Hij bepaald op het kruis aan allen, na zijne verrijzenis aan de Apostelen, met name aan Thomas, allerduidelijkst ter ver-eering voorgesteld.

Daarna sprak Hij: *Komt allen tot Mij, — en : leert van Mij omdat ik nederig en zachtmoedig van harte ben,* dat is waarlijk goed en waarlijk zoet, zoodat er niets is, dat u zou kunnen terughouden of afschrikken. (Mt. XI).

Daarom leerde Hij, dat „uit de volheid *des harten* de mond spreekt” (Luc. 6, 45), en dat dus in zijn *Hart* wel een zee van zoetheid moest te vinden zijn, waaruit zooveel stroomen van zoete woorden voor ons hart voortkomen.

En leert Hij niet elders, dat het kwaad, zoo het uit den mensch komt, *aan zijn hart* moet worden toegeschreven; (Mt. 15 19), en dat integendeel de goede mensch (zoo als Jesus zelf) uit *den goeden schat zijns harten* het goede voortbrengt. (Luc. 6, 45). Welnu. Is er grooter goed,

dan de liefde? — zetelt en troont niet bij uitstek in 't hart alle liefde?

Waarlijk, wij zouden dan ook bijna, zoo niet gansch begrijpen, dan toch eenigzins inzien, waarom de God der liefde, toen Hij ons het grootste bewijs zijner liefde gegeven had, (dat is: zijn leven voor ons had geofferd) als een eeuwigdurend zegeteeken in zijn *Hart* wilde bewaren en het derhalve nog op het kruis liet doorboren, als om ons, niet met den mond, niet alleen door daden, maar ook *met het Hart* toe te roepen:

Ik bemin u; ziehier mijne liefde; ik beloof u, ik geef u mijn Hart.

XI. Is het niet daarom?

Ja is het niet daarom, dat de goede Jesus door den lieveling zijns Harten, Joannes, zulk een plegtig getuigenis liet afleggen van de opening en doorboring zijner H. Zijde? (Jo XIX),

Is het niet daarom, dat Hij ook in zijn verheerlijkt ligchaam, de open Hartewond voor altoos bewaarde?

Is het niet daarom, dat Hij zelf, om het levendigst geloof en de warmste wederliefde bij zijne Apostelen op te wekken, hun niet alleen zijne handen, maar ook *zijne zijde* toonde! (*Ostendit eis manus -- et latus*). Jo. XX)

Is het niet daarom, dat Hij in 't bijzonder den ongeloovigste van allen, den vurigen Thomas, toeriep: „Kom nu, en steek uw vinger in de opening der nagelen, en leg uwe hand in de *opening mijner zijde*, — maar wees dan ook niet meer ongeloovig, maar geloovig.” —

Voorzeker, er waren vele redenen voor Jesus

om op die wijze te handelen: maar is niet ééne van dezen, en eene der voornaamsten, als ware het, zijne met daden verkondigde belofte: „Kom, geef mij uw hart (door het geloof en de liefde); *ik vertoon, ik beloof, ik schenk u het mijne.*

XII. Wat leert ons dan Jesus?

Hij leert ons, — en dit is meer zelfs dan *beloven*, het is reeds *het schenken* van het beloofde zelve, — Hij leert ons, ten eerste: dat zijn goddelijk Hart ons zal gegeven worden als *het toonbeeld* aller deugden. Hij leert ons, ten tweede: dat het is en voor ons blijven zal: *de schatkamer* aller genaden.

Hij leert ons, ten derde: dat het ons geschonken wordt als de *leerschool* der wijsheid, als de *schuilplaats* in allen nood, als het zaligst en sprekendst herinneringsteeken van zijn lijden en van zijnen dood. — kortom, als het middelpunt onzer aandacht, onzer genegenheden, onzes eerbieds, onzer liefde, onzer gelukzaligheid.

O waarlijk dus hemelsche, en goddelijke belofte! Neen, het was eigenlijk niet noodig geweest, dat Jesus ons in later tijden nog zoovele bijzondere beloften aangaande de devotie tot zijn goddelijk Hart kwam voorhouden. Het ligt immers alles in den aard der zaak zelve. Opdat wij het echter beter zouden begrijpen, inniger zouden gevoelen, nooit zouden vergeten, en altoos sterker en aanhoudender tot zijn goddelijk Hart getrokken zouden worden, — daarom heeft Hij niet opgehouden, ons honderd, neen duizendmaal door nieuwe beweegkrachten tot zijn goddelijk Hart te trekken.

Het is overigens niet veel, wat de Heer Jesus van ons vraagt, b. v. om de veilige schuilplaats van ons hart en zelfs van ons ligchaam te zijn.

Een jong officier,

die, voor eenige jaren naar Algiers vertrok, kan tot bewijs dienen. Zijne brave moeder sprak hem toe bij het afscheid: „Mijn zoon, gij zult u in groote gevaren bevinden; de Arabieren zijn verraders, zij kunnen u ligt overrompelen. Ziehier eene médaille van het H. Hart van Jesus; beloof mij, die altoos op uw hart te zullen dragen.” „Moeder, ik beloof het u op mijn woord van eer.” Hij was getrouw aan zijn woord; en wel tot zijn geluk. Op zekeren dag werd hij inderdaad overvallen in een engen pas. De kogels regenden als hagelsteen om hem neder; al zijn soldaten vielen aan zijne zijde; hij zelf kreeg een kogel vlak op het hart; maar daar stuitte hij op de médaille en hij ontkwam het gevecht zonder letsel. Hartelijk dankbaar voor zulk eene gunst, schreef hij aan zijne moeder: „Meld aan geheel Frankrijk, dat ik mijn leven aan Jesus' Hart verschuldigd ben.” Die gunst is sedert lang bekend gemaakt, en wordt hier opnieuw niet slechts voor geheel Frankrijk, maar ook voor ons land, met vreugde herdacht. — *De afbeelding van Jesus' Hart brengt zegen aan, op alle plaatsen (ook op het hart) waar zij ver-eerd wordt. (Een der Beloften.)*

XIII. Alzoo in latere tijden.

Wat zullen we daarvan zeggen?

Gelijk wij in het Oude en het Nieuwe Testament als 't ware twee tijdperken aantreffen,

waarin de oneindige Liefde *zijn Hart* aan de menschen beloofd heeft, zoo kunnen wij ook weer voor *de latere tijden* twee tijdvakken onderscheiden, waarin meer uitdrukkelijk die beloften Gods voorkomen, welke onmiddellijk het Hart Gods in eigenlijken zin, dat is de devotie tot Jesus' Hart aangaan. Dat is: wij kunnen hier opnieuw spreken van *oudere* en van *nieuwere beloften*. Laat ons hooren.

XIV. De aloude beloften.

Hierdoor worden die beloften verstaan, welke Jesus reeds dikwijls, en lang voor het leven der Z. Margareta, gedaan heeft, voor hen, die zijn Hart eeren. Alles opsommen kunnen wij ook hier niet; wij moeten ons dus bepalen b. v. tot de lessen van eenige Heiligen.

XV. De H. Gertrudis.

Het is bekend, hoe deze Heilige, die reeds voor meer dan 600 jaar leefde, en het H. Hart vurig vereerde, in eene verschijning van den H. Joannes dien leerling en Apostel der liefde vroeg: „waarom hij betrekkelijk zoo weinig tot nut der H. Kerk had medegedeeld van de zoetheid der Kloppingen van Jesus' Hart, waaraan hij zelf in het laatste avondmaal had gerust?” —

Doch wat antwoordde de bevoorregte harte-vriend?

„De kracht en de welluidendheid dier zoete Kloppingen zal geopenbaard worden *in latere tijden*? „En waarom?” *opdat daardoor de als door ouderdom verkoelde en in de liefde Gods*

koud geworden wereld op nieuw verwarmd worde.
(Ins. div. piet. IV. 5).

Is dat geene eigenaardige *belofte*? Zij is algemeen, ja; maar is zij er minder wezenlijk en krachtig om? Het Hart van Jesus is een zon in de orde der genade. Wie dat vindt, vindt het licht en de warmte. Gelijk de Zon de wereld verlicht en verwarmt, zoo zal eenmaal Jesus' Hart de harten der menschen verlichten en vooral verwarmen, ja het koudste zelf opnieuw doen gloeijen en branden.

Dat dit overigens ook *bijzondere personen* geldt, kan de H. Gertrudis zelf getuigen. Wat leert haar de Heer Jesus? „In de holte der steenrots, in het H. Hart van Jesus te komen rusten”, -- om dáár -- wat te vinden? -- den zoeten honig der vertroosting, dat is *de zoetheid der intentie uit het goddelijk Hart van Jesus.* (Ibid. 2. 3). Als een veilige schuilplaats is dus Jesus' Hart beloofd, als een eeuwige Bron van hemelzoeten honig.

Ja meer. *Zijn eigen Hart* belooft Jesus, voor het hart van de Heilige. En zelfs hij vindt het billijk, dat Hij dat geeft. Luister! *Sedert gij uw vest doet, om mij het waardigst deel van u zelve namelijk UW HART dikwijls te geven, oordeel ik het betamelijk dat ik tot u volmaakt genoeg MIJN HART aan u schenk, ik, die uw God ben in alles, de deugd, het leven, de wetenschap* (B. 4. 60).

Is het duidelijk? Of wenscht gij misschien, dat ook het woord *belofte* daarbij prijke, alsof Jesus' gave dat woord nog wachten liet? Ook daarin kunnen wij u voldoen. Ja meer. Ook daarin zelf, in uw half ongelooft, kunnen wij u de H. Gertrudis tot voorbeeld aanhalen. Luister

nogmaals naar 't geen zij verhalen zal. „En bovendien, mijn God, schrijft zij, heeft uwe edelooze liefde het verbond met mij aangegaan ten klaarste willen bevestigen. Want toen ik op zekeren dag uwe weldaden overwoog, en tot zulk eene vermetelheid kwam, dat ik klaagde, wijl gij uwe gunsten niet met een handslag, *gelijk zij die beloven plegen te doen*, bevestigd hadt: toen heeft uwe allerminzaamste zoetheid mij beloofd, ook aan die klagte recht te laten wedervaren. En terstond zag ik u, *als met beide handen mij die Arke van goddelijke genouchheid en onseilbare waarheid, namelijk uw goddelijk Hart, voor mij geven*. En ik hoorde U gebieden, dat ik, die stout genoeg was, om als de Joden teekenen te vragen, mijne rechterhand zou uitsteken, en die in uw allerheiligst Hart voor mij geopend zou nederleggen, en toen, terwijl mijne hand in uw Hart besloten lag, toen zeidet gij: *Zie ik beloof u de gunsten u verleend ongeschonden te zullen bewaren.*” (B. II. 21).

Is het nu zonneklaar? Gij vroegt naar het woord *belofte*; niet het woord alleen, ook een teeken wordt u gegeven: *Ik beloof*, zegt de Heer Jesus, en zie hier mijn geopend, mijn doorboord Hart als onderpand van de waarachtigheid mijner belofte. —

Wij beweren niet dat de H Gertrudis de eerste geweest is, die zulk eene belofte hoorde: doch zeker blijft het, dat zij voor vele eeuwen reeds eene der getuigen van de waarheid onzer bewering geweest is. De eenige is zij in elk geval niet.

XVI. De H. Mechtildis.

Niet minder dan de H. Gertrudis, hare zuster in den Heer, minde deze Heilige het goddelijk Hart van Jesus. Niet minder waren ook de gunsten en *de beloften* door Jesus aan Mechtildis geschonken. Wilt ge weer een voorbeeld? De Heilige bad op zekeren dag voor een peroon, opdat de Heer haar een zuiver, ootmoedig, en geheel geestelijk hart zoude geven. Wat was het antwoord? „Dat zij al wat zij wil en al „wat zij noodig heeft *in mijn Hart* zoeken, en „van mij vrage, gelijk een kind, dat alles wat „het begeert van zijnen vader vraagt” (Leven IV. 10.)

Alles belooft Jesus. Wat is er uitgezonderd? En let wel op: *in zijn Hart* moet men 't zoeken.

Doch ook de bijzondere gaven ontbreken hier niet, evenmin als de *bijzondere beloften*.

Gij zult *rust* vinden, leert Jesus aan deze Heilige, zoo gij slechts wilt... Gij zult uw nest (eene rustplaats) hebben in mijn goddelijk Hart” (II. 14). En niet lang, of Jesus toont haar *de wonde* van zijn allerzoetst Hart. en spreekt: „Kom hier binnen, *opdat gij rust vindt*.” En terstond trad zij met blijdschap in het Harte Gods”. (II. 22.) Ja, haar hart werd later met zulk eene liefde tegen Jesus' Hart aan gedrukt, dat het scheen met Jesus Hart slechts één hart uit te maken (Boek 3.).

En ook hierbij bleef het niet. Even als de H. Gertrudis ontving Mechtildis een *onderpand* voor de waarheid van Jesus beloften. En het was? *Jesus Hart*.

„Ik geef u *mijn Hart* tot pand, sprak de Heer

ik geef u ook mijn Hart tot schuilplaats." En van dat oogenblik ontvlamde de Heilige van eene wondervolle godsvrucht tot Jesus' Hart; en bijna elken keer, dat Jesus haar verscheen, ontving zij eene *bijzondere gave van zijn H. Hart*. „Moest ik alles in een boek opschrijven, zeide zij dan ook, wat het Hart Gods mij aan gunsten bewezen heeft, het boek zou grooter worden dan ons brevierboek." (Nill. p. 397).

— Och! hadde zij ons zulk een brevierboek vol geschreven!—

Doch waartoe dan? Als *alles* in Jesus' Hart te vinden is, als Jesus Hart zelf het onderpand is voor de waarheid zijner beloften, wat wilt gij dan meer? Leest ge zelf wel gaarne groote boeken?— Niet? Neem dan Jesus' Hart; lees daarin: *alles!* 't Is immers en bondiger en zekerder.—

Doch waarom slechts vrouwen hier opgenoemd, meent gij? Welnu, er zijn ook mannen, die getuigen,, b. v.

XVII. De Z. Petrus Canisius.

Ziedaar een man, zoo er ooit een was, en nog wel een Nederlander, die hier niet mag vergeten worden, waar wij de *oudere beloften* van Jesus' Hart bespreken willen. Het is bekend, hoe de Heer Jesus hem vergunde „de brandende lippen aan zijn minzaam Hart te brengen" in eene beroemd geworden verschijning (die o. a. te Maastricht in de eerste kerk van het H. Hart op een glasraam is afgebeeld). Doch wat beloofde hem de goede Meester?

„Gij *beloofdet mij*, schrijft de Zalige zelf, om „de naaktheid mijner ziel te bedekken, een he-

„mensch kleed uit drie stoffen zamengesteld, die „het meest aan mijnen stand voegen: *den vrede*, „*de liefde en de standvastigheid*. Met dit kleed „des heils getooid, had ik het volle vertrouwen, „dat niets mij zoude ontbreken, en dat alles mij „zoude gelukken. „Tot uwe meerdere eer”. (Zie „Maandrozen 1883 p. 107).

De vrede des harten, de *liefde* tot God en den naaste, de *standvastigheid* in alle deugd en volmaaktheid, zijn het niet juist de hoofdpunten der latere *beloften* van Jesus' Hart, na honderd jaren, aan de Z. Margareta gedaan? En dat *welslagen in al zijne ondernemingen*, is het niet één der beloften, door Jesus' Hart ook later zoo zeer aangedrongen? En Jesus *beloofde* het, zegt de Zalige, zijn Hart toonende en hem schenkende. Is het duidelijk? Verder,

XVIII. De H. Franciscus Borgias

mag insgelijks worden aangehaald. Wel spreekt hij niet regtstreeks van *beloften* uit Jesus' mond gehoord, doch des te sterker van eigen onderzending die immers die beloften veronderstellen.

„In u, schrijft hij immers, van het H. Hart „sprekende, — in u vinden de *Zondaars* vergeving, „de *martelaren* moed, de *maagden* zuiverheid „de *familien* de *onderlinge eenheid en eendragt*, de „*religieusen* den ijver voor hunne *volmaaktheid*” (Zie Maandr. April 1883 p. 144.). Zou men niet meenen, de Z. Margareta Maria te hooren? Vooral die *eendragt in de familien*, die *volmaaktheid der kloosterlingen*, geven zij den schijn niet, of Jesus zelf wat Hij van ouds beloofd had,

aan de Zalige Apostel van zijn Hart slechts herinnerde? En nu nog, weer eene vrouw,

XIX. De Beroemde Ursulien

van Canada, de *eerbiedwaardige Maria der Menschwording*, die hier insgelijks getuigenis mag afleggen. Vooral thans, nu de zaak harer zaligverklaring met ijver wordt voortgezet, is haar getuigenis van grooter waarde. Zij bad eens, verhaalt zij, om eene zeer bijzondere gunst, en scheen die maar niet te kunnen verwerven. Zij voelde wel, dat iets ontbrak, waarom hare smeekingen nog niet verhoord werden; maar wat was het? — God zelf kwam het haar aankondigen. Een straal van hemelsch licht drong eensklaps in hare ziel binnen, en zij hoorde de woorden: „*Vraag mij door het Hart van Jesus, mijn welbeminden Zoon. Door dit zal ik u verhooren, en gij zult verkrijgen wat gij vraagt.*” — Zij gehoorzaamde aan het goddelijk bevel, werd een der vurigste vereersters van het godlelijk Hart, en ontving „*dagelijks*” nieuwe en onschatbare gunsten door deze devotie.

Al wederom, wat schoone en gewigtige les! Ons ontbreekt nog wel meer, dan er eens bij die heilige zielen ontbrak. Maar het middel ter aanvulling is gegeven. De hemelsche Vader leert het zelf: „*Ga tot Jesus Hart; vraag door dat Hart: ik zal u verhooren.*” —

En hoeveel andere getuigenissen zouden wij nog kunnen aanvoeren, ook nu reeds, maar vooral dan, als wij al de gunsten aan zoovele heiligen verleend konden kennen en verhalen. Dit weinige is echter meer dan voldoende om den man

van goeden wille te overtuigen, en hem te doen vasthouden, dat reeds in vroegere eeuwen en lang voor de Z. Margareta de Beloften van Jesus Hart en meermalen en overvloedig zijn gedaan.

XX. De latere Beloften.

De zoogenaamde *Elf Beloften*, of liever nu *twaalf*, zijn u bekend, en wij behoeven die slechts af te schrijven, om nogmaals de goudmijn te toonen, waaruit gij alle schatten, die u noodig zijn, putten kunt. In 't breede zijn die elders verklaard (in de *Maandrozen*). Laat ons nu slechts opsommen, met enkele opmerkingen daarbij gevoegd.

1e *Belofte*. Ik zal hun (die deze beminlijke devotie beoefenen, zegt Jesus bij de Zalige Margareta Maria) al de genaden geven, die zij noodig hebben in hunnen staat" — Brief 132. Dit alleen ware reeds voldoende, *Al de genaden -- in alle Staten*, en wel juist de meest noodige genaden, — het bevat alles.

2de. Ik zal den vrede in hunne huisgezinnen (familiën) stellen. Br. 132. — Elders: de verdeelde familiën tot eensgezindheid brengen. (Br. 32 en 33) Vrede en eendragt, het grootste geluk der huisgezinnen, zijn dus beloofd voor het beoefenen dezer devotie.

3de. Ik zal hen vertroosten in al hunne droefheden (en kwellingen). Br. 132. Jesus, onze vrede, wil dus zelf onze trooster zijn, en let wel op: *in alle droefheid*, bij alle *rampen*.

4de. Ik zal hunne verzekerde toevlugt wezen gedurende het leven en vooral in het uur des doods. (Br. 132.) Een *toevlugt* in gevaar en

nood, wat is ons meer noodig? Jesus' Hart is een veilige haven, in *geheel* ons leven, en vooral dan, als wij de eeuwigheid moeten ingaan.

5de. Ik zal overvloedige zegeningen uitstorten over al hunne ondernemingen, Br. 132 — Jesus zegt wel niet, dat al onze ondernemingen zullen slagen, dat kon soms niet goed voor ons wezen; maar toch, dat Hij zegeningen en *overvloedige* zegeningen over *al* ons ondernemen zal uitstorten.

6de. De Zondaars zullen in mijn Hart den oorsprong en oneindigen Oceaan der barmhartigheid vinden. (Zakelijk in den 33en Brief, en dikwijls elders). Bedenk, wat het is: een Oceaan! dat dus de grootste zondaar kome, niemand zal te vergeefs om barmhartigheid tot Jesus komen.

7de. De lauwe zielen zullen vurig worden. (Br. 132, doch sterker uitgedrukt gelijk de 8e Belofte). Wie heeft deze genade niet noodig? Wie zou er ook niet vurig naar wenschen? Hoevelen zoeken niet dagelijks een middel, om uit hunne traagheid op te staan! Het is hier gevonden.

8ste. De vurige zielen zullen spoediger voortgang doen in de volmaaktheid. (Br. 132) „in korten tijd”, zegt zelfs de Zalige, — en de Religiösen vooral zullen er door gemakkelijk tot *het toppunt* der volmaaktheid komen.” — Hiervoor zijn dagelijks nieuwe bewijzen voorhanden. Die het nog niet beproefd heeft, beproeve het, hij zal spoedig tot overtuiging komen.

9de. Ik zal de huizen zegenen, waar het beeld van mijn Hart zal geplaatst en vereerd zijn. (Br. 32 en 33 en 126 enz.) De Zalige zegt

echter meer : *op alle plaatsen*, zal Jesus *alle soort van zegeningen* uitstorten. Van daar dat deze belofte mede gelden moet voor hen, die het Schapulier van Jesus' Hart dragen, of die maar ergens, waar dan ook, het beeld van Jesus' Hart vereeren.

10de. Ik zal aan de priesters de gave geven van de versteendste harten te raken. Br. 132. doch sterker nog : „Zij zullen de kunst kennen van de versteende harten te treffen, en met een *wonderrollen uitslag* werken”. Bij de Zalige staat deze *Belofte* vóór al de anderen. Ook staat er niet slechts : *de priesters* ; maar in 't algemeen : *zij allen, die aan het zielenheil werken*. Dit geldt dus ook inzonderheid voor de Religieusen, die de kinderen onderwijzen, en voor allen, die de devotie tot Jesus' Hart verspreiden. Doch voor hen is er meer.

11de De personen, die deze devotie verspreiden, zullen hunnen naam in mijn Hart geschreven hebben en hij zal er nooit uitgewischt worden. Br. 34, waarin het wel van bepaalde personen voorkomt, doch zóó, dat het te regt in 't algemeen wordt genomen, voor hen, die Jesus' Hart doen kennen, liefhebben en eeren, zooals de Zalige Margareta dit honderd maal herhaald. Jesus eigen Hart wordt dus als 't ware een Boek des levens, waarin de namen zijner vereerders prijken. Men vergeten kan Hij dus niet. Men niet zegenen en niet zalig maken, hoe zou Hij het kunnen ?

Eindelijk de 12de ook *grootte Belofte* genoemd :

„De almachtige liefde van mijn Hart zal aan hen, die negen achtereenvolgende maanden op de eerste vrijdagen communiceren, de genade

„der volharding ten einde toe schenken,” — Zoodat, voegt de Zalige er nog bij, „zij niet in zijne ongenade zullen sterven, noch zonder hunne Sacramenten te ontvangen,” enz. Brief 82 en elders. —

Teregt heeft men deze twaalfde *de groote Belofte* genoemd. Hoe weinig toch wordt er gevraagd; hoe veel beloofd! En is Jesus niet magtig genoeg om het te kunnen, niet goed genoeg om het te willen, niet eeuwig getrouw om het te moeten geven? — (In het boekje *de 12 eerste Vrijdagen* is vooral deze Belofte uitvoerig behandeld).

XXV. Wie heeft het eerst deze Beloften bekend gemaakt en algemeen verspreid?

Dit is ons althans niet bekend. Slechts weten we, dat P. Croiset S. J. in zijn boekje over *de devotie tot Jesus Hart*, door de Z. Margareta zelve gevraagd en vurig verlangd, de meesten dezer beloften optelt (Bl. 49 en 50 in 1694, 3de editie die wij lezen, en waarschijnlijk dus ook in de 1e Editie van 1691). In 1690 stierf de Gelukzalige Margareta-Maria, juist, gelijk zij zeide, om geen beletsel te wezen voor het groote goed, dat door dit boekje moest ten uitvoer gebragt worden.

Deze *Beloften* zijn overigens bijna allen geheel woordelijk uit de geschriften de Gelukzalige getrokken; (waaromtrent gij de *Maandrozen* kunt raadplegen). Later zijn zij honderd, neen duizend malen gedrukt geworden. Voor de verspreiding in het groot kan men zich wenden tot de Zélatrices van Maastricht.

XXII. Waar en door wie zijn die Beloften goedgekeurd?

In de eerste plaats *te Rome*, waar immers de Geschriften der Zalige moesten onderzocht en goedgevonden worden, eer men ter Zaligverklaring der dienstmaagd Gods kon overgaan. — En hier lette men wel op, dat niet slechts de geschriften der Zalige in 't algemeen maar ook de *Beloften* zelve als zoodanig onderzocht zijn. Ziehier, hoe die in *de Akten der II. Congregatie* zijn voorgesteld. —

„Ik beloof (zeide haar de Heer Jesus), dat al diegenen, welke mijn Hart op die wijze vereeren door den invloed van dit goddelijk Hart met een overvloed van hemelsche gaven zullen overladen, worden.”

En in 't bijzonder, van afzonderlijke gunsten:

„Zorg dat deze devotie allerwege bekend worde, en beveel haar den menschen ten sterkste aan, niet alleen als een veilig, maar ook als *een zoet en zeer gemakkelijk middel*, om de ware liefde tot God te verkrijgen”.

„Beveel haar aan de Priesters en de Religieusen, als *den zekersten weg*, om tot de volmaaktheid van hunnen staat te geraken”.

„— Aan de *Zielenherders* als het geschikste middel, om harten, versteender dan rotsen, tot tranen van boetvaardigheid te vermurwen.

„— Aan *alle geloovigen*, als de voortreffelijkste wijze, om over de ongeregelde aandoeningen der ziel de volmaakste heerschappij te verwerven.”

„Ja, leer hen, dat het de krachtadigste soort van godsvrucht is, waardoor de vrede tusschen verdeelde familiën hersteld. de warmste en tee-

derste liefde jegens Mij ontstoken, en in zeer korten tijd en op de gemakkelijkste wijze het toppunt der deugd verkregen kan worden.'

En verderop, na meer andere dingen. „Ook beloofde Hij (Jesus) dat allen, die zulk eene afbeelding (van zijn H. Hart) bijzonder zouden eeren, met de grootste genaden uit de volheid van dit goddelijk Hart zouden overladen worden”. (Nilles p. 406 volg.)

Indien gij aandachtig deze woorden leest en ze met die der gewone Beloftebriefjes vergelijkt, zult gij opmerken, dat de bekende Beloften in de Romeinsche Congregatie volstrekt niet het minst krachtig zijn uitgedrukt. En toch luidt haar besluit: *dat er in de Geschriften en Brieven der Zalige niets gevonden wordt, dat eene Theologische censuur (of afkeuring) verdient* (22 Sept. 1827).

Zij dus, die soms moeite maken, om de gewone uitdrukkingen der Beloften van Jesus' Hart aan te nemen, zouden niet kwaad doen met het aannemen der eigen woorden, die in de H. Congregarie van Rome zijn goedgevonden en aangenomen.

In het bijzonder op te geven door hoevele Kardinalen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen dezelfde Beloften in vroegeren en lateren tijd zijn goedgekeurd, zou ons niet mogelijk zijn. Zij zijn bij millioenen talen verspreid, in alle landen en alle talen der wereld. Z. Em. de Kardinaal Aartsbisschop van Toulouse heeft nog onlangs *de 12 Beloften op de Inschrijvingsbewijzen* laten plaatsen. Mgr. de Bisschop van Autun heeft ze afzonderlijk laten onderzoeken, nogmaals de Geschriften der Gelukzalige laten raadplegen.

en er, behalve de gewone, nog een *viertal* aan toegevoegd, welke aldus luiden:

13de *Belofte*: „Schatten van liefde en genaden zij weggelegd voor de personen die zich toewijden en opofferen voor de vereering van het H. Hart.” Prief 82.

14de. Al die zich toewijden en toeheiligen aan dit goddelijk Hart, zullen nooit vergaan.’ Br. 32; 33; 48 en 53.—

15de. Het H. Hart van Jesus zal heerschen Br. 95 en 192 en in haar leven (door de Zalige geschreven bl. 356).

16de. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijne woorden zullen niet zonder uitwerking voorbijgaan. (Vie p. 120), woorden, waardoor de goede Jesus de waarheid zijner Belofte bevestigde. (Zie *Maandrozen* van Jesus’ Hart). Ziedaar wel overvloedige bewijzen. Wie meer vraagt, moge geen antwoord verdienen.

XXIII. Zijn dit nu al de Beloften?

Ja,— of neen; zoo als gij het nemen wilt.

Ja; indien gij daarop let, dat al wat Jesus beloven kon, in die algemeene en bijzondere woorden waardoor Hij *al de schatten* zijner genade belooft, noodzakelijk zijn opgesloten.

Doch neen, zeer zeker neen! wanneer wij acht geven op de verschillende woorden en uitdrukkingen door den Heer Jesus gebezigd, om ons optewekken en te dringen tot het omhelzen en beoefenen dezer zoetste devotie. Laat ons eenigen dier woorden hooren,— met *die* aanmerking toch: dat hier vaak niet regtstreeks de

Heer Jesus, maar in zijn naam de Apostel dezer devotie, de Z. Margareta Maria, spreekt en ons leert, wat Jesus haar had ingegeven. Alzoo

XXIV. Andere voorregten door Jesus beloofd.

1. *De devotie tot Jesus' Hart bewaart ons voor de doodzonde.* — „Het H. Hart wil, dat ik u *van zijnentwege* verzekere, dat, zoolang gij Hem getrouw zult vereeren, Hij u niet in de *ongenade* van zijn H. Hart zal laten vallen, daar dit Hart zorg voor u zal dragen *voorzooverre gij* u aan Hetzelve zult toevertrouwen en overgeven” Avis. II. p. 439, en hetzelfde Br. 48. Zie Maandr. 1881. p. 69. —

Gelukkig hij, die deze woorden overwæegt en ter harte neemt. Hij lette echter op dat: *voorzooverre gij...* en slape niet als de zorgelooze luijaard.

2. *De devotie tot Jesus' Hart bereidt ons een goeden en zoeten dood.* „Want het komt mij voor, dat wij door dit middel onze zaligheid in zekerheid stellen” (Brief 30). en dat de zuivere liede van J. Hart als een schip is, waarin de ervaren stuurman, ondanks alle klippen en stormen ons veilig in de haven der zaligheid zal binnenvoeren.” (Woning. in J. H. p. 470) — Eindelijk leert zij, dat *niemand*, die aan dit Hart bijzonder is toegewijd, *zal verloren* gaan. (Br. 48.; 32.; 33; 98; 52: 53.) —

En in den 132en Briet: „O. wat is het *zoet* te sterven, na eene standvastige devotie gehad te hebben tot het Hart van Hem, die ons moet oordeelen”. —

Goed en zoet — wat kunt gij meer wenschen

voor dat laatste oogenblik, waarvan de eeuwigheid afhangt en dat anders u zoo verschrikkelijk tegenblijkt.

3. *De devotie tot Jesus' Hart is een buitengewoon middel ter zaligheid voor de zondaars.* De Zalige houdt niet op het te herhalen. „Onze Heer J. C. zegt zij, heeft zich gewaardigd mij met een bezoek te vereeren. Hij gaf mij te kennen dat Hij eene groote begeerte had, dat zijn H. Hart eene bijzondere hulde en eer mogt ontvangen, *ten einde* de vruchten zijner verlossing in de zielen te vernieuwen, en om de schatten zijner heiligmakende genaden overvloedig uit te storten over de zielen, van welken een zoo groot getal verloren gaat” (Br 33; 43; en 106),

„*Jesus heeft mij gezegd*, dat hij door deze devotie een groot getal zielen van den weg des verderfs wil terug brengen, om haar terug te voeren op den weg der zaligheid.” „De geheele magt van dit goddelijk Hart is noodig, om barmhartigheid te verwerven voor zoovele ondankbare en ongetrouwe harten, die *zonder hetzelfde zonden verloren gaan*” (Br. 33, 43, 54, 100 en 110),

Daarom vreest de duivel buitengewoon het welslagen van dit goed werk (de devotie tot J. Hart), wegens de glorie, die het geven zal aan het H. Hart van O. H. J. C. door *de zaligheid van zooveel zielen, die de devotie tot het liefminnelijk Hart zal bewerken.* Pr. 54 (Vgl. Ir. 106) 66, 95, 98 enz. Maandr. 1881 p. 233. —

Dat vooral de ijveraars en de zielenherders deze woorden overwegen, overwegen: zeggen we, want hoevelen lezen die, zonder ze te behartigen.

4. *De devotie tot J. Hart is eene bron van alle verdiensten en genaden.* »Och, kon ik aan

de geheele wereld de schatten van genade bloot leggen, schrijft de Zalige (Br 132.) die in dit aanbiddelijk Hart zijn opgesloten, en die de Heer Jesus van plan is tot verkwisting toe uit te storten over *allen die deze devotie beoefenen.*«

Het H. Hart is een afgrond, een Oceaan, »eene onuitputtelijke bron van alle soort van geneugten, die des te overvloediger vloeit, hoe meer men er uit schept.« Br. 67, 85 en 50. — »O als gij wist, zegt zij elders, Br. 86,— hoe *verdienstelijk* en glorievol het is, dit beminnelijk Hart te vereeren, en *welk loon* Hij geven zal aan hen, die zich aan hetzelfde hebben toegewijd, en daarna niets anders zoeken dan het te eeren. Ja, het komt mij voor, dat deze *éne intentie meer verdiensten* en welgevalligheid aan hunne handelingen voor God zal geven, dan *al wat zij anders zouden kunnen doen* zonder deze meening en intentie.«

Hoe verheven, en hoe krachtig! Wij zouden het haast overdreven achten, zoo de Z. Apostel van Jesus' Hart het ons in Jesus' naam niet gezegd had. Maar wie mag dan nog deze devotie verwaarloozen? —

5. *De devotie tot Jesus' Hart is een bijzondere bron van zegen en genade voor de Religieuse Communauteiten.* »Werk boven alles, zegt de Zalige tot haar Zielbestierder, Br. 132, opdat de Religieusen deze devotie omhelzen. Want zij zullen er zooveel hulp uit trekken, dat er *geen ander middel* zal noodig zijn, om den eersten ijver en de volmaakte regeltucht in de minst geregelde Communauteiten te herstellen, en om dezulken die in de volmaaktste regeltucht leven tot het *toppunt* der volmaaktheid te brengen.«

Elders voegt zij er bij: »dat Jesus' Hart de zoetste zalving zijner liefde zal uitstorten over al de Communauteiten, die het vereeren en zich onder zijne bijzondere bescherming zullen stellen.« (Br. 33); en in den 48en Brief: dat het eene bijzondere bescherming *van eenheid en liefde* zijn zal. Zie Maandr. 1882 p. 105.

Noem nu nog eens Religieuse personen, die deze devotie niet beoefenen. —

XXV. Nog andere voorregten.

Laat ons nu nog eenige voorregten opsommen die wel gedeeltelijk reeds vermeld zijn, doch nog duidelijker op andere plaatsen in de Geschriften der Zalige Margareta-Maria zijn uitgedrukt, b. v.

1. »Al degenen die aan dit goddelijk Hart zijn *toegewijd*, zullen nooit verloren gaan«. Br. 32, 33, 48 en 53. — Ziedaar dus 't middel ter eeuwige zaligheid.

2. »Niets is zoo hard of lastig, wat niet verzacht en verzoet wordt door het bewinnelijk Hart van Jesus« p. 484. Ziedaar den balsem voor al uw zielewonden.

3. »Jesus toont mij in zijn Hart *schatten van liefde en genaden* voor hen die zich toewijden en opofferen, om Hem alle mogelijke eer, liefde en glorie te verschaffen«. Br. 82. Ziedaar de eeuwigdurende schatten der vereerders en ijveraars.

4. »Vrees niet, zegt Jesus, ik zal heerschen ondanks mijne vijanden en ondanks allen, die zich tege deze devotie zouden willen verzetten.« Br. 95 en p. 365. — De overwinning is dus de uwe, zoo gij slechts moedig durft te werken.

5. »Zij, die deze devotie beoefenen, zullen

verlichting bij hanne werken vinden«. Br. 132. Uw werk wordt zoeter naarmate uw ijver groeit.

6. »Het is eigenlijk in dit Hart, dat de ver-eerders hunne' toevlugt zullen vinden gedurende geheel hun leven en bijzonder in de ure des doods.« Br. 132. Gevaar kan dus komen, de ondergang niet.

7. »Jesus belooft door deze devotie *den troost* in alle ellende«. Br. 132. Wat hebt gij dan te duchten ?

8. »Jesus heeft mij doen verstaan, dat zijn H. Hart het Heilig der Heiligen is, het Heilige der liefde, Hij wil, dat het gekend zij als *de Middelaar* Gods en der menschen« Br. 33. In dit Hart zij dus uwe woning, door dit Hart zult gij allen tot God trekken.

9. »Geen devotie in het geestelijke leven is meer geschikt dan deze, om de ziel *in korten tijd* tot de hoogste volmaaktheid te voeren« Br. 132. Adres aan u, brave zielen, die God alleen zoekt en volmaakt wenscht te worden.

10. »Ik heb geen krachtiger middel gevonden in *al mijne droefheden*, dan het Hart van mijn aanbiddelijken Jesus«. p. 483. Wie is er zonder droefheid ? Hier vindt hij de vreugde.

11. Dit H. Hart is almachtig, om *den vrede* te geven, doorde straffen over onze zonden af-tewenden en ons barmhartigheid te ver-werven«. Br. 33. Adres aan de zondaars, en aan allen die ontferming behoeven.

12. Hij heeft mij beloofd, dat Hij hen, die zich in eenigen *nood* bevinden en zich met ver-trouwen tot Hem wenden, zal beschermen en bijstaan«. Br. 33. Wie lijdt niet eenigen nood ?

Maar hoe hooger nood, hoe digter Jesus Hart bij u.

13. »Allen, maar vooral *de zieken en de zondaars* vinden in dit Hart eene veilige *schuilplaats*«. p. 484 Gelukkige zieken, naar ziel of ligchaam, die zulk eene schuilplaats zoeken!

14. »Jesus verzekerde mij, dat Hij een bijzonder genoeg vond in het *openlijk* geplaatst zien der beeldtenis van zijn Hart, ten einde, zeide Hij, *door dit voorwerp het ongevoelig Hart* der menschen te treffen«. Br. 126. — Ziedaar een middel en het doel! Wilt gij harten voor Jesus winnen, win ze door zijn Hart. En tot dat einde, vertoon zijne afbeelding, maak Jesus Hart bekend. Meer is er niet noodig, om regtvaardigen en heiligen te maken.

Doch laat ons eindigen, om niet een almanak zonder einde te maken. Alleen vergun mij nog een enkel Hoofdstuk over de voorregten, die beloofd zijn aan bijzondere personen, opdat een ieder allergemakkelijkst het zijne zou kunnen vinden.

XXVI. Verschillende voorregten der devotie tot Jesus Hart voor bijzondere personen.

Eenigen dezer voorregten zijn zeker reeds begrepen in de vroeger medegedeelde *Beloften*; zij komen nogthans duidelijker uit, als we die afzonderlijk herhalen en met de eigen woorden der Zalige Margareta nogmaals aandringen. Herlezen we dus in de eerste plaats, met dubbele aandacht, de

I. Voorregten beloofd aan de Zielbestierders.

»Mijn goddelijke Zaligmaker, schrijft de Zalige

aan haar zielbestierder, — heeft mij doen verstaan dat zij, die aan de zaligheid der zielen werken, de kunst zullen bezitten om de meest versteende harten te treffen, en dat zij met een wondervollen uitslag zullen werken, als zij zelve doordrongen zijn van eene teedere devotie tot zijn H. Hart. (Brief 132.)

Zij dringt er daarom op aan: »wordt dus niet moede in hetgeen gij onderneemt voor de eer van het H. Hart van onzen geheel binneneijken Jesus, want het komt mij voor, dat het juist dit middel is. *waardoor Hij vele zielen van het verdorven wil redden*«. Br. 66.

Bij eene andere gelegenheid, sprekende over eene der voorname Verschijningen op den dag der Visitatie (1688), verhaalt zij: »Het goddelijk Hart werd mij vertoond in eene heerlijke, verhevene, prachtvolle ruimte, in welks midden op een troon van vlammen het goddelijk Hart schitterde. De H. Maagd was aan de eene, onze H. Vader Franciscus (van Sales) aan de andere zijde tegelijk met den heiligen Pater de la Colombière; onze H. Stichter sprak: »Bidt in het Hart en door het Hart van Jesus, dat zich als *middelaar wil stellen tusschen God en de menschen*. Tracht den goeden geest van Jesus H. Hart in de harten der geloovigen te verspreiden; want gij zult voor de zaligheid der naasten werken als gij hun deze heilige devotie mededeelt!«. Brief 85.

Werken voor het heil der zielen, werken voor God, en werken met alle vrucht, o welk een heerlijk voorregt, wat goddelijke belofte! Is het wonder, dat de geestelijke schrijvers mede om die reden zoo aandringen op het verbreiden dezer devotie, dat zij vooral aan de zielzorgers

op het hart drukken, toch deze devotie te leeren kennen, te doen beoefenen, te verbreiden? »Geef mij zielen«, riep een Heilige vaak in vervoering uit, »geef mij zielen, goede Heer! Houd het andere. Geef mij zielen; wat wil ik meer?« — En welk waar en waarachtig zielenherder kan iets anders vragen?

Hier heeft hij 't middel,- het zeker, het onfeilbaar middel,- voor zooverre het hart der menschen vermurwbaar is en aan de eindelooze Liefde niet vrijwillig en verstokt blijft wederstaan.

Twee teruggevonden schaapjes.

Onlangs, zoo verhaalt een zielenherder uit Oostenrijk, vernam ik, dat een jongeling, mij zeer bekend, op de gevaarlijkste wegen wandelde. Dit bericht smartte mij zeer, en des te grievender, wijl er weinige hoop op beterschap bestond. Ik nam in dezen nood mijne toevlugt tot de H. H. Harten van Jesus en Maria met belofte de gunst te zullen bekend maken, als zij verkregen werd. Eenige weken later en juist op het feest van het H. Hart kwam de jongeling mij bezoeken en toonde, dat hij geheel van levenswijze veranderd was. Onlangs, zeide hij, had hij een algemeene biecht gedaan, en thans gevoelde hij zich zoo gelukkig en tevreden, dat hij voor de geheele wereld zijn geluk niet weêr zou afstaan.—

In onze parochie, meldt een ander, leeft een man, die sinds vele jaren niet meer genaderd is tot de H. Sacramenten; een man overigens, die in de gemeente den grootsten invloed bezit. Er was nu iemand, die uit dankbaarheid of medelijden, eene Novene hield, het H. Hart smeekende.

dien ongelukkige toch weêr tot het gebruik der H. Sacramenten terug te brengen, tevens belovende de verhooring te zullen openbaar maken. En werkelijk de man heeft zich bekeerd en op nieuw de H. Sacramenten ontvangen Sdb.

II Voorregten voor de Religieusen.

Dezen, ook reeds vroeger aangestipt, kunnen wij terug brengen tot drie hoofdpunten.

10 *De genaden van eenheid en liefde.*

»Het H. Hart, zegt de Zalige, heeft zich gewaardigd, mij met een bezoek te vereeren, en, ik moet het wel zeggen. Het heeft mij *beloofd*, dat Hij de zoete zalving zijner brandende liefde zal uitstorten, en dat Hij eene bijzondere bescherming *van liefde en eenheid* zal verleenen aan al die religieuse communauteiten, die aan zijn H. Hart eenige bijzondere eerbewijzingen zullen geven en zich onder zijne bijzondere bescherming zullen stellen. Hij zal aller harten vereenigd houden om er slechts één hart met het zijne van te maken.« Br. 33 en Br. 48 en Br. 100 (2e. ed.) Welke gunst! En welk een liefelijk en gemakkelijk middel.

20. *De genade van vergiffenis en barmhartigheid.*

»Het H. Hart heeft *beloofd*, dat het van die Communauteiten al de slagen der goddelijke gerechtigheid zal afweren, om dezelve weêr in staat van genade te brengen, als zij dien mogten verloren hebben.« (Br. 33) Wie heeft vaak die vergiffenis en ontferming niet noodig?

30. *De genade van ijver.*

»Zorg (schrijft de Z. Margareta aan haar zielbestierder) dat *de Religieusen* deze devotie omhelzen; want zij zullen er zoo groot nut uit trekken, dat er geen ander

middel zou noodig zijn om *den eersten ijver en de stiptste regeltucht* te herstellen in de minst ge-regelde Communauteiten, alsmede om *diegenen tot het toppunt der volmaaktheid te brengen*, die in de volmaakte regeltucht leven.« (Brief 132). Al wederom, welke genade!

De Zalige voegt er nog andere gunsten bij, waar zij tevens eenige *voorbeelden* in 't midden brengt van hetgeen reeds in haren tijd in eenige kloosters begon plaats te vinden. Zoo schrijft zij b. v. aan de Overste der Visitatie van *Saumur*.

»Dit beminnelijk Hart wil, dat ik u zegge, dat uwe Communauteit zoozeer zijne vriendschap verworven heeft, door Hem te eeren, dat zij *een voorwerp van zijn welchagen* is geworden. Hij wil, dat ik, voor haar biddend, haar niet anders meer noeme, dan *de welbemінде Communauteit van zijn Hart*. Hij vindt zulk een genoeg in de eer die zij Hem bewijst, dat Hem dit al de bitterheden doet vergeten, die Hem van elders ge-worden. Onze Lieve Heer heeft mij bovendien *een schat van genade en zaligheid* voor haar be-stemd doen zien, wegens het groot genoeg, dat Hij vindt in de eer, welke bij u aan zijn H. Hart bewezen wordt. Om u eenvoudig te spreken, geloof ik toch niet, dat deze genaden en zegeningen, die Hij u belooft, in overvloed van tijdelijke zaken bestaan: want Hij zeide mij, dat juist die dingen ons arm maken in zijne genade en liefde. Datgene, waarmede Hij uwe zielen en harten wil verrijken, dat is *zijne ge-nade en zijne liefde*«. (Brief, 44) Goddelijke schat, de eenige die Religieusen mogen verlangen.

Iets dergelijks schreef de Zalige aan de Over-ste der Visitatie te Moulins (waar de H. Chantal

gestorven is): „Ik beschouw, zegt zij, uwe Communauteit als *het voorwerp van het welbehagen van het beminnelijk Hart van onzen goeden Meester*. „Ik kan de vreugde niet uitdrukken, die ik gevoel, als ik aan *het genoeg denken*, dat dit goddelijke Hart vindt in de eer die uwe heilige gemeente Hem bewijst” (Brief 52, 91 en 107).

Aan eene Zuster der Visitatie van Dijon schrijft ze in denzelfden zin: „Mij dunkt, het H. Hart is *in uwe Communauteit als in een lustplaats*, om er overvloedig de schatten zijner liefde te verspreiden door de heiligmakende en heilwerkende genaden”. (Brief 82).

Mogen wij in dit alles niet eene nieuwe gunst zien uitgedrukt en aangewezen en beloofd, deze namelijk, dat

40. *Elke Religieuse Communauteit*, die Jesus' Hart op eene bijzondere wijze vereert, als *eene lustplaats van zijn goddelijk Hart* zal worden, waarin Hij al zijn welbehagen heeft, en die Hij met al de schatten zijner genade zal verrijken. — Blijft er voor de zulken iets beters te wenschen over? Wie zal dan mogen, willen, of kunnen achterblijven bij het omhelzen en behartigen dezer uitstekendste devotie?

III. *Voorregten voor de Oversten van Religieuse gemeenten.*

„Ik bid het H. Hart van onzen goeden Meester, schrijft de Zalige Margareta-Maria aan de Overste der Visitatie te Moulins — dat Hij zelf uwe kracht en uw steun moge zijn in het ambt, dat men u heeft opgedragen. Daarom hoop ik, dat Hij u de noodige hulp niet zal weigeren, mits gij u aan de zorgen zijner liefderijke voorzienigheid overgeeft, en dat uwe

begeerte zij dit goddelijk en heel minnelijk Hart te beminnen, te eeren en te verheerlijken... Spaar tot dat einde noch uwe zorgen noch uwe moeiten; want daarin hebt gij het *wezenlijkste middel* om in zijne vriendschap te komen en over u en uwe Communauteit den overvloed zijner heiligmakende genade af te trekken, alsmede het rijk zijner vurige liefde, welker zalving Hij in uwe Harten zal uitstorten door de zuiverheid zijner heilige liefde." Br. 88.

Is er ééne overste denkbaar, die *dit doel* niet zou beoogen? Hoe zou zij dan „*het wezenlijkste middel*” durven versmaden? Dat zij elk dezer woorden overwege, en zich afvraage, wat zij gedaan heeft, en doet, en doen moet, indien zij werkelijk den Heer Jesus wil bemind zien, en de harten der haar toevertrouwden met Jesus wil verbinden?

IV. Voorregten voor personen in de wereld.

In den 132en Brief schrijft de Zalige hieromtrent het volgende:

„De personen die in de wereld leven (t is vooral ter onderscheiding van de zielzorgers en Religieusen) zullen door middel van deze *beminnelijke devotie al de hulpmiddelen* in hunnen staat noodig vinden, dat wil zeggen:

den vrede in hunne familiën,
de verligting bij hunne werkzaamheden,
de zegeningen des hemels bij al hunne ondernemingen,
de vertroosting in hunne ellenden;
en eigenlijk *in dit II. Hart* hunne toevlugt gedurende haar leven en vooral in de ure des doods. —

Overweeg eens die opgenoemde voorregten:

vrede en eensgezindheid—, verligting in kom-
mervol werk,— zegen over allen arbeid,— troost
bij elke smart,— een veilige haven in elken
storm, de zalige rust naar een kortstondig zwoe-
gen,— heeft iemand meer noodig? En zoo ja?
*al de hulpmiddelen in uwen staat,— is dat niet
alles?*

't Is wonder: het spreekwoord zegt: *ieder
huisje heeft zijn kruisje*; de ervaring voegt er
bij: *hoe grooter huis, hoe grooter kruis*,— en waar
zijn ze, die bij al haar kruisjes en kruizen den
onfeilbaren troost op de ware plek weten te
zoeken? Kan Jesus dan meer doen, dan u
dwingen tot zijn goddelijk Hart op te zien. en
u daarin den waren weg en allen zielebalsem
te toonen?

Onze schatkamer.

»Ik weet niet waar ik mee beginnen of ein-
digen moet; zoo groot is de Litanie der welda-
den, die ik door tusschenkomst van den H. Joseph
en de allerheiligste Maagd van het goddelijk
Hart ontvangen heb«. Zoo schrijft een priester
uit Duitschland.. Iedere priester zal al met
tijdelijken nood in onze dagen te kampen
hebben, en hoezeer belet zulks niet de aposto-
lische werkzaamheid. Zoo zat ook ik voor eene
schuld van 465 gulden, binnen twee maanden
te betalen, terwijl ik nauwelijks 5 gulden mijn
gansche fortuin kon noemen. Daarbij zoo wei-
nig inkomsten, dat ik er ternauwernood van
leven kon. Wat gedaan? Niet enkel de open-
baarmaking beloofd, maar ook beloofd het Broe-
derschap van het H. Hart te zullen instellen.
Reeds heeft het H. Hart mij verhoord. Boven-
dien heb ik een beeld van Jesus Hart, en al

wat noodig is, om verder voort te gaan. De hulp in andere geestelijke aangelegenheden, het vernietigen van een lastig proces, hulp in herderlijke zorgen, en nog veel meer heb ik van Jesus' Hart ontvangen. Daarom al mijne Broeders in Christus: *Ite ad Sanctissimum cor Jesu!* Sdb.

V. *Voorregten voor de Rijken en grooten dezer wereld.*

„Wee u, rijken!” heeft Jesus gezegd (Luc. 6. 74) en zoo zou men haast op de gedachten komen, dat voor de zulken ten minste, deze devotie niet geschikt zoude zijn. Doch dit is eene dwaling.

»Het H. Hart—leert zijne Apostel—wenscht
 »met pracht en luister de woningen der grooten
 »dezer aarde binnen te gaan, om er vereerd te
 »worden naarmate Hij er beleedigd, veracht en
 »vernederd is geweest tijdens zijn lijden in de
 »paleizen van Annas, Caiphaz, Herodes en Pilatus.
 »Eene zaak vertroost mij zeer, en dat is mijne
 »hoop, dat deze devotie met ter tijd in bedoelde
 »woningen met luister zal opgenomen worden.
 »Want dit goddelijk Hart vindt evenveel genoegen
 »bij het zien, dat de grooten dezer aarde
 »zich voor Hem vernederen, als Hij bitterheid
 »gevoeld heeft tijdens zijn lijden, toen Hij voor
 »hunne voeten werd veracht« (Br. 95 en 98).

Het is bekend, hoe de Zalige hier eene boodschap bijvoegde voor een der grootste vorsten van haren tijd (Lodewijk XIV), om aan hem zoo wel als aan al de grooten der aarde de ontelbare voorregten te doen kennen, welke Jesus' Hart aan hen schenken zou, als zij zich voor hun oppersten Koning wilden vernederen en zich aan het zoete juk zijner liefde wilden onderwerpen. Men wil echter ook weten, dat het

versmaden of althans niet aannemen der goede boodschap van de Zalige, een grooten zegen van het heerlijk Frankrijk heeft afgewend. Och! dat zij wijzer zijn, de grooten dezer aarde, die waarachtig willen deelen in de eeuwige rijkdommen, ook voor hen door Jesus' Hart in deze devotie weggelegd! Het verpletterend *Wee!* zal daardoor veranderd worden in een zalig *heil!* en de vergankelijke rijkdommen zullen een middel worden, om onvergankelijke schatten voor alle eeuwigheid te koopen!

Gelukkig dan ook de rijken, die dit middel aanwenden, om zich van de onvergankelijke schatten des eeuwigen Konings meester te maken! Wat zouden zij niet kunnen doen, b. v. ter verspreiding dezer heilrijkste devotie! Zeker, ik zal niet ontkennen, dat een glas koud water — eene bete broods, — in Jesus' naam aan den arme gegeven, — het verpletterende *wee!* in een eeuwig *heil!* zou kunnen veranderen; maar zou niet dikwerf eene kleine médaille, eene afbeelding van Jesus' Hart, een bockje over deze devotie, nog meer troost storten in een noodlijdend gemoed, dan het kaïg stukje brood, dat somtijds, nog met een stuurschen blik, in de hand des armen wordt nedergelegd? Wonderlijke menschen! Heeft Jesus dan ook niet gezegd: »De mensch leeft niet alleen van brood, maar ook van alle woord dat uit den mond Gods voortkomt?«

VI. Voorregten voor de zieken.

De zieken te troosten en te genezen (Mt. X. 8), dat was een der geliefdste bezigheden van Jesus op aarde. Waar Hij ook kwam, in dorpen en steden, legde men de zieken op de straten, en

bad men Hem, maar den boord van zijn kleed, te mogen aanraken, en die Hem aanraakten, waren genezen (Mr. VI. 56). — Van daar de Zalige :

»Allen, maar vooral *de zieken* en de zondaars vinden in dit Hart eene veilige schuilplaats,« (Ecrits. p. 484).

Elders schrijft zij, na gezegd te hebben, dat Jesus zijn rijk zoo zielsgaarne in alle harten wil vestigen : »Daarom wil Hij, dat men zich met een groot vertrouwen tot Hem wende; en mij dunkt, dat een der krachtigste middelen om te verkrijgen wat men Hem vraagt, bestaat in de H. Mis des vrijdags, door namelijk drie of vijf Missen te laten lezen ter eere der vijf wonden. *Pele personen, reeds op haar uiterste gekomen, hebben er wondervolle genezingen door verworven.* Mijn broeder Priester is van dit getal « (Brief 82.)

De *Zegeningen* van Jesus Hart, in de Zendboden vaak medegedeeld, kunnen ook van deze belofte de vervulling betuigen. Hebt moed dus, vooral gij, o zieken! hebt vertrouwen! Nooit zult gij te vergeefs tot Jesus Hart bidden. En — moet gij lijden ?

De Hemel kent zijn uren en zija tijden.

Hij lijdt niet veel die moedig weet te lijden

VII. Voorregten voor de stervenden.

Wij hebben het reeds gehoord: „Door middel dezer beminnelijke devotie zullen de wereldlijke personen in dit H. Hart hunne toevlugt vinden gedurende geheel haar leven en *voornamelijk in de ure des doots.*” — Wat kunnen de meer in afzondering levende en God toegewijde personen niet verwachten ?

De Zalige voegt er nog bij: „*O, wat is het zoet te sterven, na eene standvastige devotie gehad te hebben tot het H. Hart van Hem, die ons moet oordeelen*”. (Beide Br. 132).

Hoevelen hebben het reeds ondervonden! Hoevelen zijn er nog dagelijks getuigen van. En wat wonder! „daar dit Hart van Jesus als eene vesting is, en als eene verzekerde schuilplaats voor al de arme zondaars die er hunne toevlugt in nemen om den toorn der goddelijke gerechtigheid te ontvlugten”. (Br. 95).

En is er nu wel zoeter troost,

Dan eens te mogen veilig wezen,

Wanneer de aartsvijand onverpoosd

Ons al zijn stormgeweld doet vreezen;

Dat echter, wat hij woedt of sart,

Niet eens genaakt tot Jesus' Hart!

Gelukkig dus, die dit mag erven:

In Jesus' Hart voor Hem te sterven!

Zalig die in den Heer sterven!

— Op het feest van Jesus' Hart heeft dit jaar (1883) eene stervende dezen troost mogen ondervinden. Ziek en aan de waterzucht lijdende, werd zij plotseling in doodstrijd bevonden. De priester kwam, doch kon niets anders doen, dan het H. Oliesel toedienen. Een uur later riep men hem terug; eene vriendin had beloofd eene Novene te houden ter eere van Jesus' Hart en de gunst te zullen bekend maken, als de zieke de H. Sacramenten zou kunnen ontvangen. Inderdaad was zij nu bij kennis en in staat hare biecht te spreken. Terwijl echter de priester was heengegaan om Ons Heer te halen, ten einde ook de H. Communie aan de zieke te kunnen uitreiken, verloor deze opnieuw het bewustzijn.

Men nam nu nogmaals de toevlucht tot Jesus' Hart. Men beloofde eene tweede Novene en eene H. Mis aan het altaar van Jesus' Hart: kort daarop kwam de kranke weer bij, outving met godsvrucht de H. Communie, behield nog een kwartier lang het gebruik van hare vermogens en stierf daarna zacht onder de bescherming van het goddelijk Hart van Jesus.

— Een priester uit Nederooostenrijk verhaalt het volgende: In het begin van de maand Maart werd ik in allerijl geroepen, terwijl ik de kinderen tot de eerste Communie voorbereidde: „Eerwaarde, spoedig, er ligt iemand op sterven”. Terstond zond ik de kinderen naar de kerk, zeggende: „bidt vurig, de zieke is bewusteloos”. En allen vereenigden zich om Jesus' Hart in een vurig gebed. De zieke kwam dan ook langzaam weder bij kennis, biechtte, communiceerde, en ontving het H. Oliesel. Doch nauwelijks was dit afgelopen, of zij verloor weder het bewustzijn. Toen ik echter wilde heengaan, en reeds aan de deur des huizes was, liet mij de kranke terug roepen, strekte smeekend de armen uit en sprak: „Kom mij bezoeken, Eerwaarde! ik ben lid van de Vereeniging des gebeds tot Jesus' Hart en heb nog niet lang geleden op een eersten vrijdag eene algemeene biecht gedaan. *O wat ben ik gelukkig!*” — Ik beloofde, haar te zullen bezoeken. Ik werd echter daarna door bezigheden verhinderd, doch vond geen rust, en voelde mij immer gedrongen deze dienaress van Jesus' Hart te gaan bezoeken. Op het eerste vrije oogenblik spoedde ik derwaarts, en zie, het was juist tijd; de zieke lag te zigtogen. Terstond bad ik haar het schietgebed voor: „Zoet Hart

van Jesus geef, dat ik u immer meer beminnel'. Op dat woord opeede zij nog eens haar brekend oog, legde zich toen neder en ontsliep kalm en rustig in den Heer. Op den eersten vrijdag der maand verkondigden de klokken haar gelukkig afsterven aan de gemeente.—

VIII. Voorregten voor hen, die offers brengen ter eere van Jesus' Hart.

Meermalen komt de Zalige leerling van Jesus' Hart op deze voorregten terug. Zoo schrijft ze o. a. aan iemand, die haar een offer gezonden had voor het drukken der eerste afbeelding van het H. Hart.

„Welk geluk voor u, twee *Louis d'or* gegeven te hebben voor de afbeelding van het H. Hart. Mij dunkt ik mag u verzekeren, zoo als ik mij gedwongen voel te doen, dat nooit eenig geld beter zal beloond worden. Ik geloof, dat gij, door deze milde gift, die rechtstreeks Jesus tot doel heeft, meer genoeg aan het H. Hart verschaft hebt, dan door al hetgeen gij in uw leven hebt kunnen doen. Wat zouden wij gelukkig zijn, konden wij ons leven geven om de glorie van dit beminnelijk Hart te bevorderen”. (Brief 41.)

Welk een spoorslag tot offer en ijver! En 't is immers zoo bekend: ook het penningke der weduwe versmaadt Jesus niet, ja, stelt Hij nog immer boven de schatten der rijken. — Dat derhalve allen, zonder onderscheid, op dit voorregt acht geven! Dat zij vooral letten op die woorden: *de gave of de offergift die rechtstreeks Jesus tot doel heeft*,—en die: dat zulke gift meer genoeg aan Jesus verschaft, dan al de andere gaven. Sterk uitgedrukt is het voorzeker: maar wie zal

zeggen, dat het te sterk is, als hij waarlijk het wezen dezer devotie tot Jesus' Hart begrijpt, en vooral dat *regtstreeks* nooit uit het oog verliest. Al wat dan ook ooit ter eere van Jesus' Hart onmiddellijk gedaan werd, het maken van prentjes, of afbeeldingen van Jesus' Hart, het schrijven van boeken over Jesus' Hart, het verspreiden van voorwerpen ter eere van Jesus' Hart, het wordt alles door de Zalige Margareta steeds ten hoogste geprezen, en als een voorwerp der bijzondere aandacht en voorliefde van Jesus' Hart voorgesteld en aangeraden. Adres aan de verspreiders, aan de Zélatricen vooral, doch ook aan allen, die hun blik hooger verheffen, dan op het slijk dezer aarde, en de eeuwige dampen van onzen wisselenden dampkring.

IX. Voordeelen voor de zielen des Vagevuurs.

De Z. Margareta pleit dikwijls voor „haar lijdende vriendinnen” (de zielen in 't vagevuur) en wil, dat men s'avonds de plaats der zuivering rondwandle „in het gezelschap van Jesus' Hart”, om die lijdende zielen te troosten en te verlossen (zie *Eerste Vrijdagen* p. 158).

Doch ziehier de hoofdzaak, waarop zij bijzonder aandringt:

„Ik hoop, dat gij mij de gunst niet zult weigeren, van nog 15 H. Missen *ter eere van het H. Hart* van onzen Zaligmaker te laten lezen. „O, indien gij wist, met welk verlangen die arme zielen dit *nieuwe middel* vragen, dat zoo *uiterst dienstig* is om haar lijden te doen ophouden (*si souverain à leurs souffrances*), — want zoo noemen zij de devotie tot het H. Hart, en „in het bijzonder *de H. Missen te zijner eere gelezen*”. (Brief 85).

Een nieuw, een *souverein* middel, — dat dus boven andere middelen krachtig is, — wat kunnen wij beters wenschen? Wie onzer wil en moet niet bidden voor de arme zielen des vagevuurs? Welaan dan, een *der beste middelen* is de devotie tot Jesus' Hart, dat niet wil, niet kan ongevoelig blijven als wij Het bidden voor zijn beste vrienden. Het beste middel zijn *H. Missen ter eere van Jesus' Hart*, waardoor wij te gelijk èn onze godsvrucht voldoen, èn de lijdende zielen troosten, èn Jesus' Hart het grootste genoegens verschaffen. Wie dus werken wil ter verlossing der lijdende zielen, hij mag Jesus H. en beminnelijk Hart niet vergeten.

De goede Herder.

De Z. Margareta mogt zelve ondervinden en beschrijven, hoe goed het is, dit krachtigst middel voor de geloovige zielen te bezigen. „Mijne ziel, schrijft zij, is zoo doordrongen van eene heilige blijdschap, dat ik moeite heb, om mij in te houden.. Dezen morgen, zondag van den *Goeden Herder*, zijn twee mijner lijdende vriendinnen bij mijn ontwaken mij komen Adieu zeggen, dewijl op dezen dag de opperste Herder haar in zijne eeuwige schaapskooi opnam, met meer dan een millioen anderen, in wier gezelschap zij opstegen, met onuitlegbare vreugdezangen; de eene zong: *de liefde zegepraalt, de liefde geniet, de liefde vertlijdt zich in God*. De andere zeide: „*Zalig zij die in den Heer sterven, en de Religiösen die leven en sterven in de nauwkeurige onderhouding der Regelen*“! Zij verlangen dat ik u van harentwege zegge, dat „*de dood de vrienden wel kan scheiden, maar den liefdebond niet breken*... O als gij wist door welke vreugde mijne ziel was vervoerd; want terwijl ik met

haar sprak, zag ik haar van lieverlede als badende en geheel verzonken in de glorie, gelijk iemand die in een breeden Oceaan zou nederzinken. Zij vragen van u tot dankzegging aan de H. Drievuldigheid een *Te Deum*, een *Laudate* en drie *Gloria Patri*. En terwijl ik bad, dat zij zich onzer zouden herinneren, zeiden zij tot mij ten afscheid: „*dat de ondankbaarheid den hemel nooit is binnen gegaan*”. (Brief 21.)

X. Voorregten voor de Apostelen van Jesus' Hart.

Indien al de vereerders van Jesus' Hart deel zullen hebben aan zijne eindelooze schatten, dan mogen wij hier, waar van zijne Apostelen (*Zélateurs en Zélatrices*) spraak is; den vollen overvloed verwachten. Zoo is het dan ook inderdaad, gelijk reeds blijkt uit

1o. *De algemeene voorregten.*

zoo als de Zalige Margareta die mededeelt.

„Gij begeert, schrijft zij aan Mr. de Saumaise, dat ik u mijne gevoelens aangaande Jesus' Hart mededeel. Dat schijnt mij zeer moeilijk, daar ik, zoo slecht als ik ben, mij toch geheel verdiept gevoel in dat goddelijk Hart als in een bodemlozen afgrond, — waarin *Het mij schatten van liefde en genaden toont voor hen, die zich toewijden en opofferen, om Hem al de eer, liefde en glorie te bezorgen, die zij maar kunnen; maar die schatten zijn zóó groot, dat het mij onmogelijk is die uit te drukken*” (Brief 82).

„O, wat zijn wij gelukkig, schrijft zij aan eene harer zusters, — en hoeveel zijn wij verschuldigd aan dit goddelijk Hart, wijl Het zich gewaardigt zich van ons te bedienen ter uitvoering van zulk een groot plan (de verbreiding dezer devotie);

want Het heeft *onbegrijpelijke schatten* weggelegd voor allen, die er toe medewerken volgens de magt die Hij hun geeft." (Br. 106.)

„Wat zijn zij gelukkig, herhaalt ze nogmaals, zij, die door Jesus geroepen worden, om Hem te helpen tot het vestigen van zijn Rijk !.. Want dat wil Jesus' Hart, het rijk zijner zuivere liefde in alle harten vestigen door dat van Satan te vernielen; en mij dunkt, Hij begeert dit zoo vurig, dat Hij *grootte belooningen belooft* aan allen die er toe medewerken, naar vermogen.. Vreezen wij dus noch de moeite noch het lijden, die bij dit heilig werk gevonden worden”..

De Zalige voegt te dezer gelegenheid de zoete lcs er bij: „Maar deze devotie wil noch opgedrongen, noch met geweld aangedwongen worden. „*Het is voldoende die te doen kennen*, en dan aan „dit goddelijk Hart de zorg over te laten, van „die harten met de zoetheid zijner genade te „doordringen, welke Hij zich heeft uitgekozen. „Gelukkig zij, die tot dit getal behooren !” (Br. 114 p.242).

Zonder einde komt de bevoorregte Apostel van Jesus' Hart op deze voorregten terug, en eenmaal geeft ze in 't kort dezen regel door den Heer haar gegeven: „Voor zijn beeld nedergesneeld ontving ik dit antwoord: *Ik zal de moeite daarvoor aangevend niet onbeloond laten.*” (Bull. p. 153).— Heerlijke belofte! Geen vinger kunt gij bewegen voor dat edel doel, geen voet verzetten, of een eeuwig loon is u daarvoor door Jesus *beloofd*.

In het bijzonder

kunnen wij hier bijvoegen, dat *de ijver zelf*

welke het H. Hart aan iemand schenkt om te werken tot vestiging van zijn rijk, de grootste der belooningen is, welke Jesus kan geven.

Zoo schrijft de Zalige aan eene overste der Visitatie: „Ik beken u, dat ik niet dan met de grootste vreugde denk aan den *vurigen ijver*, welken het H. Hart u schenkt om Het te doen kennen en liefhebben. O welke gunst! Ga voort Hem altijd die eer, liefde en glorie te verschaffen, die in uwe magt zijn. Ik zie daarin *een groot bewijs zijner liefde tot u*; en ik houd u voor een der zielen, die het dierbaarste aan dit Hart zijn. (Br. 70)... „*Ik geloof, dat men altoos genoeg beloond is, als Hij ons waardig oordeelt Hem eenige dienst te bewijzen, dewijl Hij de onuitputtelijke Bron van alle goed is, waarin de liefde ons alles doet vinden wat wij noodig hebben*” (Br. 74 en 107) — En is dit niet waar? of kan het anders? — Uw ijver zelf is dus een onderpand uwer zaligheid!

2o *Bijzondere voorregten.*

1. *De vriendschap en liefde van Jesus' Hart.*

„Al degenen, leert de Z. Margareta, die mede werken om het beminnelijk Hart van Jesus te doen kennen, beminnen en eeren, verwerven daardoor *de vriendschap en de eeuwige zegeningen dezer eeuwige liefde onzer Harten*. O, welk geluk voor hen! want het is genoeg beloond zijn: Hem te behagen.” —

„Eens, terwijl Jesus' Hart zich met haar onderhield, deed Hij haar verstaan, dat Hij *eene kroon zou vormen van zijne dierbaarsten*, die Hem op aarde de meeste eer zouden verschaffen: dat

Hij die als schitterende sterren rondom zijn hart zou plaatsen”.

Aan eene overste der Visitatie schrijft de Zalige: „Uwe ziel is bijzonder dierbaar aan het H. Hart van onzen goddelijken Meester... Ja een der gelietdsten van dit H. Hart... De ijver dien gij hebt om het te doen kennen en beminnen zal u meer en meer de hoogste gunsten zijner zuivere liefde doen verwerven.”

Aan eene andere schrijft zij: „Door dit middel (den ijver voor Jesus' Hart) dringt gij diep door in de goedgunstigheit en vriendschap van dit beminnelijk Hart. Jesus ziet op u neer als op een voorwerp van zijn welbehagen, wegens den vurigen ijver dien gij hebt om Hem te beminnen en geheel aan Hem te zijn.” (Br. 55. 73, 82 en 95.)

Een vriend, een bijzondere vriend, een innig geliefde boezemvriend van het goddelijk Hart te worden,— o christen hart, wat kan uw hart meer bekoren, wat kunt gij heilzamer wenschen? En er is nog meer.

2de. Belooning.

Snelle vooruitgang in de volmaaktheid.

De Z. Margareta spoorde gedurig allen aan, om de devotie tot Jesus' Hart te verbreiden. Vooral priesters en Religieusen zocht zij voor die godsvrucht en haar verbreiding te winnen. De spoedige voortgang in alle deugden was eender belooningen, die zij beloofde. B. v.

„Ik smeeke onzen godd. Zaligmaker u de genade te geven van moedig de inspraak te volgen die Hij u geeft, om namelijk te ijveren voor de glorie van zijn H. Hart. *Gij zoudt niets*

heilzamer voor uwe ziel kunnen doen; want juist die ijver is een der gemakkelijkste middelen om uwe heiligwording te bewerken."

Nog meer: „Het beminnelijke Hart van Jesus heeft mij doen weten, dat Hij zal zorgen ons heilig te maken en ons bij zijn hemelschen Vader te verheerlijken, naarmate wij zorgen Hetzelve te verheerlijken door het te doen kennen, en naarmate wij ons moeite geven om het rijk zijner liefde in de harten uit te breiden." —

„Moed dan! — gaat de Zalige voort. — Volhard in uwe heilige begeerten! Ik zie daarin een krachtig bewijs, dat het H. Hart van onzen Heer Jesus uw hart geheel en al van de aardse zaken wil onthechten en u wil heilig maken. Voltooi dan wat ge begonnen zijt ter eere van dit H. Hart, en wees overtuigd, dat Hij u *honderdvoudig* zal teruggeven wat gij voor zijne liefde doet. *Naarmate gij zult werken, zal dit beminnelijk Hart van Jesus u heilig maken door zijne eigene heiligheid.*"

Een treffend voorbeeld laat de Zalige ten bewijze volgen: „Die ijver is het, die Pater de la Colombière tot zulk eene hooge volmaaktheid gebragt heeft, en dat in zoo korten tijd; die heilige man was zelf geheel gewijd aan dit goddelijk Hart, en ademde niet, dan om het te doen beminnen, eeren en verheerlijken" — (Br. 48; 49; 67; 100).

Die Pater zelf sprak dan ook tot het goddelijk Hart: „Heer, als ik heilig word, zal aan u de glorie toekomen". En wij weten dat de zaak zijner zaligverklaring is ingeleid, en bidden reeds ter verwerving van die glorie van Jesus. —

O gij dan, Philagia's, die zoo vurig naar de

volmaaktheid wenscht, hoe zoudt gij dralen dit eerste middel steeds ijverig te gebruiken?

De volmaakte Zélatrice.

Eene ijverige Zélatrice van het Apostolaat van Jesus' Hart in België is door deze devotie in korten tijd tot eene hooge volmaaktheid gekomen. Ziehier een enkel voorbeeld harer ijverende naastenliefde. Zij zelve ging de armen bezoeken, bij voorkeur de meest terugstootenden, en bewees hun de nederigste diensten. Haar budget voor goede werken beliep jaarlijks *vijftigduizend francs*; maar zij had daaraan nog niet genoeg. Het H. Hart van Jesus maakte haar vindingrijk, om nog meer te besteden. Op zekeren dag zeide zij tot haar godvruchtigen echtgenoot: „Ter gelegenheid van het huwelijk, dat in onze familie zal gevierd worden, zullen al de Dames een châte krijgen van 3000 francs. Gij zult er mij toch zeker ook een geven, niet waar? — Waarom niet? Gij zult er een hebben. „Maar, vervolgde zij nu, de cholera heeft in onze stad (Gent) 800 weezen gemaakt: geef mij de 3000 duizend francs voor mijne weezen, ik zal het wel zonder châte doen.” — Mooi zoo, antwoordt de waardige man, ik acht zulke gevoelens: ziedaar 3000 francs, geef ze aan uwe weezen.

Wilt gij nog iets hoogers? Eens kwam eene vrouw drie kwartier ver om Mevrouw te spreken. „Vraag haar, wat ze begeert”, zeide deze. „Ik had gaarne, antwoordt de arme, een weinig linnen en een kleed, of ten minste een van beide.” — „Zeg haar, dat zij beiden zal hebben.” Maar, hield de arme vrouw aan, ik zou Mevrouw

zelve willen zien. — Zij was zoo goed beneden te komen. — „Wat wenscht ge, goede vrouw?” — „Mevrouw, ook nog wat geld.« — „Maar, antwoordt nu deze, dat is nu toch wat veel op eens. Gij vraagt een van de twee voorwerpen, ik schenk ze u beiden en nu wilt gij nog meer hebben.« — Het was met zooveel zachtheid gezegd, dat de arme niet meer aandrang en zich verwijderde. De Zélatrice gaat weer naar boven. Hare oogen vallen op een kruisbeeld. Zij herinnert zich de oneindige liefde van het goddelijke Hart en spreekt tot zich zelve de oogen vol tranen: „Wat heb ik gedaan? Ik heb dat goddelijk Hart van Jesus niet nagevolgd. Waarom heeft die arme vrouw mij zooveel gevraagd? Zeker, omdat zij dacht, dat ik veel kon geven. Ik heb haar vertrouwen te leur gesteld«. Zoo sprak dat edel hart en begon bitter te weenen. En weet wel, dat zij volstrekt geene angstvallige was; zij had het sterkste hoofd der geheele stad, en was de ziel van alle goede werken. Den volgenden dag dacht zij er op, hare fout, zoo zij meende, weder goed te maken. Zij laat de arme vrouw roepen, brengt haar in de zaal, werpt zich voor haar op de kniën, vraagt haar vergiffenis en omhelst haar. Daarna geeft zij haar eene rijke aalmoes. —

Erkent gij de werking van Jesus Hart?

3de belooning.

De genade van een zaligen dood.

„Het H. Hart van Jesus heeft mij doen verstaan, — schrijft de Z. Margareta, — dat zijn verlangen om door de menschen gekend en ge-

eerd te worden zoo bovenmate groot is, dat Hij aan allen, die zich toewijden en opofferen om Hem dit genoeg te doen, door Hem al de liefde, eer en glorie die zij maar kunnen te bezorgen, *belooft* :

1o *Hen niet te laten verloren gaan, en hun een veilige schuilplaats te wezen tegen de listen des duivels, vooral in de ure des doods*

2o *Hen liefderol in dit goddelijk Hart te ontvangen, ten einde hunne zaligheid in zekerheid te stellen.*

De Zalige brengt ook hier een bijzonder geval ter sprake, sprekende tot een persoon, die eene kapel ter eere van het H. Hart had opgericht. Zij schrijft: »Onze Heer is zoo zeer voldaan over de zorg die gij gehad hebt voor het inrigten eener plaats waar zijn H. Hart zal aanbeden worden, dat Hij u ter belooning voor dien ijver *het voorregt belooft, van te sterven in eene akt van zuivere liefde voor Hem.* (Br. 100 en Leven I. p. 243)

Is nu *een zalige dood* niet het toppunt onzer wenschen? Zal ons iets baten, zelfs de geheele wereld, indien wij zulk een dood niet mogen sterven? Geef acht dan, o christen; het middel ligt voor de hand. Bemin, vereer, loof Jesus' Hart, doe het eeren zooveel gij kunt, en het loon is u weggelegd, een zalige dood zal de ingang tot een eeuwig zalig leven zijn.

Een zalige dood.

De volmaakte Zélatrice, van welke wij hier boven gesproken hebben, mogt ondervinden, hoezeer het H. Hart van Jesus voor de zijnen zorgt, vooral in de laatste der uren. Zij was

gewoon de eerste vrijdagen van Jesus' Hart ter H. Tafel te naderen: de goede Jesus wilde haar daarvoor beloonen onder anderen, door haar het oogenblik van haar afsterven vooraf te doen kennen. Ziehier het feit, door haar biechtvader verhaald. Zij schreef mij uit Gent (in het jaar 1872) „Ik ben ziek. De geneesheeren vinden niet, dat er eenig gevaar bestaat, maar de *eerste vrijdag* nadert, en gij weet, hoe zeer ik er van houd, op dien dag te communiceren, kom derhalve om mijne biecht te hooren woensdag of dingsdag. Ik kwam 's woensdags, maar ik vond haar in zoo goeden toestand, dat ik enkel hare biecht hoorde. Den volgenden dag te 4 uren na den middag, kwam de voornaamste Doctor onzer katholieke Universiteit haar bezoeken. Zij zeide hem: Doctor, het is met mij gedaan: het is noodig, dat men mij de H. Sacramenten toediene. Het wordt middernacht, en de Eerste Vrijdag begint. Men brengt de zieke de H. Communie. Onmiddellijk daarop wordt zij zoo ziek, dat zij onmogelijk nog zou hebben kunnen biechten. Men dient haar het H. Oliesel toe. Daarna spreekt zij met moed deze schoone woorden: »Ik moet nu alles verlaten (en zij verliet werkelijk veel, een echtgenoot als een heilige, kinderen als engelen, en zulk eene fortuin, dat zij, zoo als gezegd is, jaarlijks 50,000 francs aan de armen schonk): Ik moet nu alles verlaten, het is Gods wil de hemel is het loon er voor.» Kalm en rustig verliet zij nu ook alles; in Jesus Hart vond zij hare rustige schuilplaats; en Hij, die haar hier nog, tegen 't gevoelen der geneesheeren in, de laatste H. Sacramenten liet ontvangen, Hij heeft haar zeker in

zijne glorie opgenomen, om zijn goddelijk Hart
in eeuwigheid te loven

4de belooning.

*De Apos'telen van Jesus' Hart doen Jesus' zegen
nederdalen ook op hunne familie en op hun land.*

»Welk geluk voor hen, die er toe bijdragen
om het H. Hart van den Heer Jesus te doen
kennen, beminnen en eeren! Dit goddelijk
Hart zal hen niet enkel voor hun eigen persoon
beloonen, maar ook dien zegen uitstrekken over
hunne familiën en al die hun ter harte gaan. Hij
zal met welwillendheid en barmhartigheid op
hen nederzien, om hen te helpen en te bescher-
men *in alles*, mits zij zich met vertrouwen tot
Hem wenden.« -

Verder: »Ja, zij *verwerven daardoor een
magtigen beschermer voor ons vaderland*. Zulk
een magtige is noodig, om de gestrengheid van
den regtvaardigen toorn Gods af te weren, we-
gens zoovele misdaden die er bedreven worden.
Maar ik hoop, dat het goddelijk Hart eene over-
vloedige en onuitputtelijke bron van ontferming
en genaden daarvoor worden zal, zoo als Hij het
beloofd heeft aan onzen goeden Pater de la Co-
lombière, op den dag van zijn feest, ik wil
zeggen, den dag van zijn dood (15 Februarij)».
(Br. 85 en 95.)

Al wederom, welk een gemakkelijk en zeker
middel, om ontelbare gunsten van Jesus te ver-
werven: Gij hebt een vader, een broeder, eene
zuster, die hunne pligten vergeten; vereer en
doe Jesus' Hart vereeren, zij zullen behouden
zijn en tot God terugkeeren. Uwe familie is
lijdend: Jesus' Hart wil haar redder zijn. Uw

vaderland zelf heeft Gods hulp en bijstand noodig: Jesus' Hart wil die verleenen. Gelukkige Apostelen, die zoovele anderen gelukkig kunnen maken.

5de Belooning

Voor de Apostelen van Jesus' Hart. Grote zegen over hunne Apostolische werken.

In een brief aan den E. P. Croiset, S. J. en in een tweeden aan Moeder de Saumaise schrijft de Zalige eerste Apostel van Jesus' Hart: »Mijn goddelijke Zaligmaker heeft mij doen weten, dat zij die aan de zaligheid der zielen arbeiden *de kunst zullen verstaan, om de versteendste harten te treffen, en dat zij met een wondervol goeden uitslag zullen werken, als zij zelve van eene teedere devotie tot zijn goddelijk Hart doordrongen zijn*».

»Dit godd. Hart zal de zoete zalving zijner liefde zoo krachtig over hunne woorden uitstorten, dat die, *als een dubbelsnijdend zwaard in de verhardste harten zullen doordringen*, ten einde die ontvankelijk voor de liefde van zijn goddelijk Hart te maken. Wordt dus niet moede in uwe ondernemingen ter eere van het H. Hart van onzen allerminnelijksten Jesus; want daardoor juist wil Hij vele zielen van het eeuwig verderf redden" (Br. 100 en 133).

— In een anderen brief geeft de Zalige een voorbeeld van eene mislukte missie, juist daardoor, dat de Missionaris niet tevens gezorgd had eene belofte te vervullen, die namelijk van te zorgen, dat er eene afbeelding van Jesus' Hart werd gemaakt. »Had de goede Pater, schrijft

zijne glorie opgenomen, om zijn goddelijk Hart in eeuwigheid te loven

4de belooning.

De Apostelen van Jesus' Hart doen Jesus' zegen nederdalen ook op hunne familie en op hun land.

» Welk geluk voor hen, die er toe bijdragen om het H. Hart van den Heer Jesus te doen kennen, beminnen en eeren! Dit goddelijk Hart zal hen niet enkel voor hun eigen persoon beloonen, maar ook dien zegen uitstrekken over hunne familiën en al die hun ter harte gaan. Hij zal met welwillendheid en barmhartigheid op hen nederzien, om hen te helpen en te beschermen *in alles*, mits zij zich met vertrouwen tot Hem wenden.« -

Verder: »Ja, zij *verwerven* daardoor een magtigen beschermer voor ons vaderland. Zulk een magtige is noodig, om de gestrengheid van den regtvaardigen toorn Gods af te weren, wegens zoovele misdaden die er bedreven worden. Maar ik hoop, dat het goddelijk Hart eene overvloedige en onuitputtelijke bron van ontferming en genaden daarvoor worden zal, zoo als Hij het beloofd heeft aan onzen goeden Pater de la Colombière, op den dag van zijn feest, ik wil zeggen, den dag van zijn dood (15 Februarij)». (Br. 85 en 95.)

Al wederom, welk een gemakkelijk en zeker middel, om ontelbare gunsten van Jesus te verwerven: Gij hebt een vader, een broeder, eene zuster, die hunne pligten vergeten; vereer en doe Jesus' Hart vereeren, zij zullen behouden zijn en tot God terugkeeren. Uwe familie is lijdend: Jesus' Hart wil haar redder zijn. Uw

vaderland zelf heeft Gods hulp en bijstand noodig: Jesus' Hart wil die verleenen. Gelukkige Apostelen, die zoovele anderen gelukkig kunnen maken.

5de Belooning

Voor de Apostelen van Jesus' Hart. Grote zegen over hunne Apostolische werken.

In een brief aan den E. P. Croiset, S. J. en in een tweeden aan Moeder de Saumaise schrijft de Zalige eerste Apostel van Jesus' Hart: »Mijn goddelijke Zaligmaker heeft mij doen weten, dat zij die aan de zaligheid der zielen arbeiden *de kunst zullen verstaan, om de versteendste harten te treffen, en dat zij met een wondervol goeden uitslag zullen werken, als zij zelve van eene teedere devotie tot zijn goddelijk Hart doordrongen zijn*».

»Dit godd. Hart zal de zoete zalving zijner liefde zoo krachtig over hunne woorden uitstorten, dat die, *als een dubbelsnijdend zwaard in de verhardste harten zullen doordringen*, ten einde die ontvankelijk voor de liefde van zijn goddelijk Hart te maken. Wordt dus niet moede in uwe ondernemingen ter eere van het H. Hart van onzen allerminnelijksten Jesus; want daardoor juist wil Hij vele zielen van het eeuwig verderf redden" (Br. 100 en 133).

— In een anderen brief geeft de Zalige een voorbeeld van eene mislukte missie, juist daardoor, dat de Missionaris niet tevens gezorgd had eene belofte te vervullen, die namelijk van te zorgen, dat er eene afbeelding van Jesus' Hart werd gemaakt. »Had de goede Pater, schrijft

zij (Br. 41), vooraf gedaan wat hij beloofd had, dan zou het H. Hart van Jesus de harten der ongeloovigen (Calvinisten te Paraj-le-Mouial zelf) hebben veranderd en bekeerd, wegens het genoegen, dat Hij zou gehad hebben zich vereerd te zien in de afbeelding van zijn Hart, die Hij verlangt; doch daar men aan andere dingen de voorkeur geeft, ofschoon ook die tot zijne eer zijn, en niet aan den wensch van Jesus' Hart, daarom zal het werk van dezen Pater zonder veel vrucht zijn.» —

Och! mogten allen deze treffende waarschuwing der Zalige Apostel van Jesus' Hart ter harte nemen! Mogten allen het krachtigste middel om zielen zalig te maken nooit voorbijzien!

6de Belooning.

De eeuwige dankbaarheid van Jesus' Hart.

Wat kunnen wij zaligers wenschen, dan de zekerheid, dat het goddelijk Hart van Jesus *ons nooit vergeet*, en een eeuwig dankbaar aandenken aan ons in zich bewaart? En toch ook die belooning is door de Z. Margareta in Jesus' naam beloofd.

»Het Hart van Jesus, schrijft ze, vindt behagen in uw werk (ter eere van dat Hart), wijl Hij u bemint; maar *kondt gij begrijpen* op welke manier Hij u lief heeft, dan zoudt gij niets meer afmeten in al hetgeen in uwe magt is te doen. O, hoe gelukkig moet gij u achten, geroepen te zijn tot dezen heiligen arbeid! Vrees niet u zelve daarbij te vergeten. *Gelukkig zou dat vergeten van u zelve zijn, dat u een eeuwig aandenken in dit leminnelijk Hart verdient! Hij zal*

u niet vergeten in de oogenblikken, dat gij u zelve vergeet om zijne glorie te bevorderen. Zijne liefde ziet met welgevallen op u neêr, en werkt om u te zuiveren en te heiligen, ten einde u volmaakt met Hem te vereenigen. Ja, terwijl gij u bezig houdt met Hem te verheerlijken, moet gij overtuigd zijn, dat dit H. Hart niet zal vergeten in alle eeuwigheid wat gij gedaan hebt en doen zult tot zijne glorie. Hij zal het in eeuwigheid gedenken en een eeuwig behagen hebben in hetgeen gij voor Hem zult gedaan hebben, in den vurigen ijver dien gij hebt om Hem te doen kennen en liefhebben, en in de moeite die gij u daarvoor aandoet». (Br. 85, 95; 106 en 114)

O zalige belooning! goddelijk voorregt! het H. Hart van Jesus door eeuwige dankbaarheid aan zich te verbinden, en zijn naam met onuitwischbare letter-, onder de schuldeischers van Jesus' Hart, in dat Hart zelf te zien opgeteekend! »Gij hebt voor Mij gezorgd zegt Jesus: ik zal voor u zorgen Gij, getrouwe, Gij hebt Mij niet vergeten: in eeuwigheid vergeet ik u niet.»

7de belooning.

Het H. Hart wil zelf de belooning zijner Apostelen zijn.

»Zalig zij, van wie het goddelijk Hart zich zal bediend hebben om zijn Rijk te vestigen! — Hij is als een Koning, die zijne belooningen nog niet geeft, terwijl Hij veroveringen maakt en over zijne vijanden zegeviert: maar wel dan, als Hij glorievol op zijn troon regeert. — De moeiten en zorgen die men aanwendt, om het rijk

van dit beminnelijk Hart te vestigen, zijn zoo aangenaam aan het goddelijk Hart, dat zij schatten van eindeloze genoegens voor de eeuwigheid zullen verschaffen! — O, wat is het zalig dit goddelijk Hart genoogen te doen, dat deze voldoening zal beloonen met eeuwige en onbegrijpelijke goederen! — Zoo, dat gij eens zeggen zult, dat, al hadt gij ook al de pijnen der martelaren geleden, gij overvloedig zijt beloond. Ga dan voort, dit H. Hart alle eer te doen bewijzen, word niet moede, verlies den moed niet, uwe moeite zal niet verloren zijn, en uwe voor-naamste kroon zal daarin bestaan, — *dat dit goddelijk en aanbiddelijk Hart van onzen goeden Meester zelf uw loon zal zijn.*" (Ibid.)

„*Ego ero merces tua, magna nimis; Ik zelf zal uw overgroot loon zijn,*” — 't is de oude Belofte door God gedaan, hier in den naam van den Heer Jesus herhaald; — eene belofte, die alleen zou voldoende zijn, om ons met alle kracht te doen zorgen, een ijverig Apostel van het goddelijk Hart te worden.

Hier willen we dan ook de reeks onzer aanb'ingen sluiten. Wie met aandacht het bovenstaande gelezen heeft, de grootheid en waarde der goddelijke beloften heeft overwogen, daardoor al het heerlijke en hemelsche onzer heilrijke devotie heeft ingezien, Jesus woord heeft aanhoord, Jesus wensch heeft leeren kennen, — kortom, die gelukkig en zalig en schatrijk voor den hemel wil worden, en te dien einde op dit ligt en onfeilbaar middel zijne aandacht heeft gevestigd, — en ook dan nog deze devotie niet omhelst, niet behartigt, niet immer meer in zich

en in anderen zoekt op te wekken en te bevestigen, — dien begrijpen wij niet. —

Nog iets.

11. *Voor hen die zich toewijden aan Jesus Hart, en die zijne afbeelding vereeren.*

„De Heer, schreef de zalige Margareta in 1685, heeft zich gewaardigd mij te bezoeken en mij verzekerd: »dat het geroegen hetwelk Hij vindt als Hij van zijne schepselen bemind en geëerd wordt, zoo groot is, dat Hij mij (zoo ik mij niet bedrieg) beloofd heeft: dat allen, die zich aan Hem (aan zijn H. Hart) *toewijden en opoffren*, nooit zullen verloren gaan. Daar het overigens de Bron van allen zegen is, zal Het dezen overvloedig uitstorten over alle plaatsen, waar de beeldtenis van zijn goddelijk Hart zal uitgesteld en vereerd worden: verdeelde familiën zal Hij weder eensgezind maken, en hen, die zich in eenigen nood bevinden, en met vertrouwen tot Hem bidden, zal Hij beschermen en bijstaan; Hij zal de zoete zalving zijner liefde over al de genootschappen uitstorten, die het (beeld van zijn Hart) vereeren, en zich onder diens bijzondere bescherming stellen; het zal de slagen der goddelijke regtvaardigheid van hen afwenden, door hen in Gods genade terug te brengen als zij die verloren hadden.” (T. II. p. 105. 101. 195).

12. *En voor hen, die het feest van het goddelijk Hart vieren.*

„Daarom — zoo sprak de Heer Jesus tot de Zalige Margareta in 1675, den 16 Junij, in de beroemde verschijning, — ” daarom, dat is, om de liefde der menschen weder op te wekken en aan

te vuren, — daarom wil ik, dat de eerste Vrijdag na het octaaf van H. Sacramentsdag tot een bijzonder feest ter eere mijns Harten worde gewijd, zoodat men op dien dag de H. Communie ontvangt, en aan mijn Hart eene eerherstelling brenge door een akte van eereboete, om de onwaardige behandelingen te vergoeden, die het heeft moeten verduren in den tijd waarin Het op de altaren is uitgesteld. *Ik beloof u van mijnen kant, dat mijn Hart zich zal verruimen, om overvloedig de zegeningen zijner goddelijke liefde over diegenen uittestorten, die aan Hetzelve deze eer be ijzen en zorgen dat zij door anderen daaraan bewezen worde»* (I. p. 124. II. p. 414).

13. *De belofte der Negen Vrijdagen is vroeger reeds medegedeeld.*

Zij bewijst eens te meer de overmaat van Jesus' goedheid.

Noch een paar voorbeelden

1. *De aanbeveling in de bijzondere intenties,*

zoo als die maandelijks plaats vindt in de zendtoden van Jesus' Hart (of Maandrozen), geschiedt niet zonder vrucht. De honderden en zelfs duizenden dankzeggingen, die elke maand worden aangeboden, bewijzen het overvloedig. Zie hier wat een ijverig Missionaris, de E. H. Simon uit Mandshurië schrijft: »waarlijk, ik heb er mij wel bij bevonden, mijn district aan de vrienden van Jesus' Hart aanbevolen te hebben. Na eene eerste aanbeveling telde ik de bekeeringen bij tientallen; na de tweede heb ik ze bij honderdtallen kunnen tellen. Ik hoop, dat ik na de derde

aanbeveling die bij duizendtallen tellen moge. Derhalve, roep ik ook nu meer dan ooit de ijverige medehelpers van het Apostolaat ter hulpe. (Och! wie zal mij eenige H. Teresia's geven om al mijne afgodendienaars te bekeeren!)» —

2. Hoe de *plaatsen gezegend worden* waar de afbeelding van Jesus' Hart wordt vereerd, leert ons een der Beloften. Onlangs, zoo schrijft men uit Krems (in Oostenrijk), mogten ook wij dit ondervinden. Wij hadden eene afbeelding van het H. Hart en van O. L. Vr. van eeuwigdurende bijstand gekocht en die in onze woning geplaatst, om er de bescherming des hemels door te ondervinden. Hoe gelukkig voor ons! want niet lang daarna brak er een hevige brand uit in de door ons bewoonde wijk, waardoor al de woningen rondom ons werden vernield. In onze benauwdheid wierpen wij ons voor deze heilige beeldtenissen, onzen Lieven Heer smeekende zijne belofte te vervullen, van namelijk die woningen te zullen zegenen en beschermen, waar de afbeelding van zijn H. Hart openlijk ter vereering zou uitgesteld zijn. Wij voegden er eene bede bij tot de magtige Koningin van hemel en aarde, dat zij ons toch haren altijddurende bijstand zou doen ondervinden. En o wonder der goddelijke Goedheid! Op het oogenblik, dat het gevaar voor ons het dreigendste was, werd men eensklaps het vuur meester, zoodat onze woning geheel onverlet bleef. Iedereen staat verwonderd over deze zichtbare bescherming, die een waar mirakel is. O ja, het goddelijk Hart vervult trouw de Belofte, voor hen, die geheel op zijn magtige goedheid betrouwen.

3. Jesus' Hart wil *de eenheid en eensgezindheid*

tusschen allen bevorderen en herstellen. Uit Zwitserland meldt men daaromtrent het volgende. Sedert twee jaren hadden onze naburen eene hevige vijandschap jegens ons opgevat. Al onze pogingen, om onze tegenstanders tot verzoening te brengen, waren met verachting afgewezen. Wij wendden ons derhalve tot het allerbarmhartigste Hart van Jesus, hielden ijverig eene Novene, en beloofden de bekendmaking, als het wonder mogt plaats vinden, want er was waarlijk een mirakel noodig om die in hun haat verharde harten te vermurwen. Eere zij aan Jesus Hart wiens liefde almachtig is. De bedoelde personen zijn uit eigen beweging ons komen opzoeken ten einde eene volmaakte verzoening te bewerken.

4. In de groote steden, vooral hier te Berlijn, (schreef men uit die stad onlangs) zijn doorgaans twee soorten van Katholieken te onderscheiden. De eenen zijn het toonbeeld van het christelijk leven; getrouw, standvastig moedig en bereid om voor de zaligheid der zielen te arbeiden. De anderen, helaas! integendeel, laten zich medeslepen met den stroom des verderfs, worden onverschillig, koud voor alle godsdienst en leiden weldra een heel wereldsch leven, halve heidenen. Niet zelden ziet men dit schouwspel in ééne en dezelfde familie. Ziehier er een voorbeeld van. Twee broeders en twee zusters kwamen zich te Berlijn vestigen. De broeders en een der zusters waren weldra door den algen eenen kanker aangeast, en werden vreemd aan alle vervulling der godsdienstpligten. De andere zuster bleef standvastig in het goede en scheen er door zelfs toe te nemen in deugd. Zij was dan ook niet tevreden met de zorg voor hare eigene zaligheid,

maar vatte het vast voornemen op ook hare zuster en hare broeders op den goeden weg terug te brengen. Wetende, dat de bekeering steeds het werk der genade moet zijn, begon zij met allen ijver tot het *H. Hart* van Jesus en de Moeder der barmhartigheid te bidden. Langen tijd, ondanks al hare gebeden en offers, ontving zij niets anders dan weigeringen en verdrietelijke bejegeningen. Toch liet zij den moet niet zinken. Zij bad, liet bidden, en beval vooral hare afgedwaalde familie aan de gebeden der leden van het *Apostolaat des gebeds*. Nu moest zij slagen. Acht jaren werd haar geduld op de proef gesteld; maar toen was ook de ure van de zegepraal geslagen: de zuster en één der broeders waren gewonnen. De bekeerden baden nu beiden met de zuster mede. En werkelijk, zij hadden den zoeten troost ook de twee andere broeders voor Jesus' Hart te winnen. Alle vijf zijn nu ijverige en steeds ijverende Katholieken. Zooveel vermag een aanhoudend gebed, eene standvastige deugd, en ook mede de aanbeveling in de gebeden der Apostelen, die steeds biddende werken voor de eer en de glorie van Jesus.—

XXVII: Zijt gij nu overtuigd

van hetgeen wij u in den aanvang gezegd hebben dat er namelijk een hemelsche rijkdom in de devotie tot Jesus Hart te vinden is?

Zoo niet? Wat hebt ge dan gelezen?

Laat ons nogmaals in 't kort, om u ten volle te overtuigen, den inhoud nagaan. Is 't herhaling, zooveel te beter, als gij dan toch maar eindelijk eens inziet, wat u te doen staat, zoo u de zaligheid ter harte gaat.

Wat *belooft* de Heer Jesus, en wèl door zijn onfeilbaar woord voor allen, die zijn H. Hart vereeren?

Vooreerst voor enkele personen.

1°. Hij belooft zijne *heiligmakende genade*.

Daarom toch leert de zalige Margareta, heeft Jesus deze devotie geopenbaard »om Satans rijk te vernielen, en het leven aan entelbare zielen. uit Satans klauwen gerukt, weêr te geven.» (br 98. 106: 114; 117) »om de schatten zijner liefde, zijner barmhartigheid, der genade. der heiliging en der zaligheid. welke zijn Hart bezit, mede te deelen« (Br. 126: 39); »om voor vele arme, ondankbare. ongeloovige harten, die anders zouden verloren gaan, zijne barmhartigheid te doen tusschen beide komen» (Br. 54).

En hoe wordt die genade gegeven op welke wijze? door de bewaring voor de zonde. »Want ik kan niet gelooven, zegt de zalige, dat zielen. die aan het goddelijk Hart zijn toegewijd, door zware zonden onder satans heerschappij zouden komen.» (Br. 48)

2°. Maar niet slechts de heiligmakende genade in het algemeen, ook *bijzondere genaden* en wel vele. worden door deze devotie gemakkelijk verkregen. De gave der *hoogste volmaaktheid* is er zelfs eene van.

»Door deze devotie, zoo luidt immers de leer der zalige, — stelde de Zaligmaker zich voor, een groot getal trouwe dienaren, volmaakte vrienden en dankbare kinderen voor zich te vormen.»
»En ik geloof niet, *dat er ééne oefening in het geestelijk leven* is, die eene ziel in zoo korten

tijd tot de hoogste volmaaktheid kan opvoeren." Dat derhalve vooral de religieusen deze devotie beoefenen.« (Br. 53 enz.)

De zalige zelve bewijst door voorbeelden deze stellingen. De eerbiedw. P. de la Colombière, haar troeder en eigen familie, vele anderen hebben het ondervonden. (Br. 89 : 48 ; 103 : 45). Het klooster van Saumur en dat van l'aray ondervonden hetzelfde. (Br. 48, oeuvr. I 244).

Het is om die reden, dat de bisschoppen herhaaldelijk b. v. op het Concilie van Castel in Ierland deze devotie inzonderheid aan de zielzorgers en predikers aanbevelen voor die zielen, die naar de volmaaktheid streven ; en elders, in 't concilie van Avignon de woorden der Z. Margareta bekrachtigden, »dat er geene devotie is, die de schatten van Gods genaden rijkelijkor over de menschen doet nederdalen." (Z. Maandr. 1878. p. 229).

3°. Doeh niet slechts geestelijke schatten, neen, ook *tijdelijke gunsten* worden overvloedig aan hen, die Jesus' Hart vereeren, beloofd. Elk jaar, elke maand, ja dagelijks zien wij het woord der gelukzalige in vervulling gaan : »De personen in de wereld zullen door deze beminlijke devotie al de in hun staat noodige hulp ontvangen : opwekking en verlichting bij hunnen arbeid en hunne lasten, zegen en genade bij al hunne ondernemingen, troost in al hunne wederwaardigheden." (Br. 133). De Gelukzalige zelve is begonnen die gunsten op te teekenen (Br. 82 enz.), maandelijks lezen wij er honderden in de zestien *Zendboden* van Jesus' Hart

De E. P. de Gallifet werd door eene gelofte aan Jesus' Hart genezen, en daaraan zijn wa

een der eerste en voornaamste Geschriften over Jesus' Hart verschuldigd. *De navolging van het goddelijk Hart,*" door P. Arnoud S. J. hebben wij insgelijks aan zulke gunst te danken.

Alzoo : zijt gij ziek, ziedaar uw Geneesheer. Zijt ge in lijden, ziedaar uw Trooster. Wilt gij werken, ziedaar uwe kracht. Loopt gij gevaren, ziedaar uwen Redder. Is eindelijk de ure gekomen, om van dit kort en kruisvol leven tot een beter en eeuwig leven over te gaan, ziedaar uwe veilge haven, uw laatste toevlugt, het onderpand uwer eeuwige zaligheid in den hemel.

De devotie der *negen Vrijdagen* legt hier nogmaals het zegel op. (Br 82 enz)

De in den Heer ontslapenen

worden niet minder dan de nog levenden door deze devotie op bijzondere en eigenaardige wijze geholpen »Daarin toch ligt voor het vagevuur, leert de zalige, een geheel nieuw en allekrachtigst middel ter verzachting hunner pijnen" (Br 85) en ter redding uit de smarten.

En die zalig zijn,

in de zegepralende kerk? Ook zij nog zullen juichen, om de groete devotie waarmede zij Jesus' Hart op deze aarde vereerd hebben. »Ja, niets van 't geen gij in uw leven gedaan hebt, darft de zalige schrijven aan eene vereester van Jesus' Hart, zal u zooveel loon verwerven (als de ijver voor Jesus' Hart), zelfs al hadt gij al het lijden der martelaars verduurd" (Br 117). „De toevallige of bijkomende glorie van den H. Franciscus van Sales in den hemel wordt dan ook,

meent zij, door niets zoozeer vermeerderd als door zijn devotie voor het goddelijk Hart van Jesus« (Br 98).

Zoo wordt dus, ook door deze devotie, en vooral wel daardoor, als een nieuwe en zoete band gelegd tusschen de zielen der strijdende, der lijdende en der zegepralende kerk. Zoo is Jesus' Hart als een geheimzinnig middelpunt en eene eeuwig vloeijende Bron van genade voor dit leven en voor het ander.

Voor de familiën,

dat is: niet slechts voor enkele personen, maar ook voor de maatschappelijke vereenigingen, waarvan de familie de eerste en de grond is, zal de devotie tot Jesus' Hart alle heil brengen.

»Jesus wil immers *den vrede in de familiën* geven«.

»Hij wil verdeelde familiën weér vereenigen: die, welke in nood zijn, beschermen; overal zegen en vrede schenken, waar zijne beeldtenis geplaatst en vereerd wordt,« - (Br. 123; 32 en 33).

De Bisschoppen der H. Kerk hebben meermalen dit voorregt den geloovigen herinnerd. Het concilie van Sens in Frankrijk wilde daarom »het gansche Bisdóm, alle inwoners en bijzonder de jeugd aan Jesus' Hart zien toegewijd,« en smeekt derhalve in de akt van toewijding »dat *alle familiën* en vooral de jeugd Jesus mogen dienen in het geloof, de gerechtigheid, den vrede en de liefde.« (Coll. Lacens. p. 935).

Eindelijk de Staat zelf.

of het Vaderland, — is door den Koning der Koningen, ook den Koning der harten, bij het instellen dezer devotie niet vergeten. De vercoorders van het goddelijk Hart, leert de Zalige, verwerven de vriendschap en de eeuwige zegeningen van het beminnelijk Hart, en alzoo een magtigen beschermer voor het vaderland. (Br. 95). Zie Maandrozen 1878 p. 275.

XXVIII. Na dit alles

heb ik slechts ééne vraag te rigten tot de weinigen, ongetwijfeld, die dit boekje geheel gelezen hebben: Zijt gij nu overtuigd, dat alle schatten des hemels, voor u en voor allen, in de beoefening der devotie tot Jesus' Hart te vinden zijn?

Welaan! werk op dan met ijver; want *waar uw schat is, daar moet ook uw hart zijn*. En hij alleen *die volhardt zal hebben ten einde toe, zal zalig zijn*.

Ten slotte.

In het jaar 1863, ondervond eene arme Officiersweduwe, hoe spoedig en hoe gaarne het goddelijk Hart van Jesus een eenvoudig en vertrouwvol gebed verhoort. De arme vrouw had haren man, een dapper Officier, in den Fransch-Oost-nijkschen oorlog van 't jaar 1859 verloren, en hare behoefte was sedert dien tijd hoog gestegen. Hierbij kwam nog de zorg voor hare vijf kinderen, die toch ook moesten eten, al hadden zij weinig kunnen leeren en al waren zij nog te jong om iets te verdienen. Wat kon een klein pensioen bijbrengen om haar zelve en

hare vijf wichtjes te voeden en te kleeden? Een paar jaren had zij doorgeworsteld; maar nu wilde het niet meer vlotten; zij wist niet meer, werwaarts zich te wenden om den bakker en den snijder te betalen.

Zij wendde zich nu in een smeekschrift tot het gouvernement, of het niet mogelijk ware, haar om haars mans wil eene kleine ondersteuning te doen toekomen. Maar de groote lui, zoo als doorgaans plaats heeft, lieten lang op een antwoord wachten. Reeds twee maanden had de bedroefde moeder op een antwoord gewacht; maar het antwoord kwam niet. Daarna waagde zij het nog eens te schrijven; en nog kwam geen antwoord aan. De arme vrouw weende zich de oogen uit, verkocht alles wat zij eenigzins kon ontberen, en voorzag reeds het oogenblik, waarop zij van armoede zou moeten gaan bedelen. Met een bedrukt hart besloot zij nog eens aan het Ministerie te schrijven.

— Maar Moeder, zoe sprak nu hare kleine dochter, waarom wendt gij u niet tot het Hart van Jesus? Ik heb hooren zeggen, dat een ieder, die het aanroept geholpen wordt. Toen begon de arme vrouw te weenen; maar tot het Hart van Jesus ging zij toch niet; want zij had weinig vertrouwen, en was juist daarom zoo regt ongelukkig.

Het kleine meisje had echter meer vertrouwen dan hare moeder. Zij ging dus naar de kerk, zocht het Hart van Jesus op; en begon daar te bidden: »O Hart van Jesus, help toch mijne arme moeder; zij heeft volstrekt geen geld meer, en weent zoo bitter. Maar gij moet spoedig helpen. Morgen, Zondag, moet het geld komen. Hart van Jesus, zorg toch!» —

Na dit gebed ontwaarde het kind een onbeperkt vertrouwen op het H. Hart van Jesus. Vrolijk liep het naar huis, en sprak hare moeder vol blijdschap toe: » Moeder, wees nu maar opgeruimd. Morgen, Zondag, komt het zeker. Ik heb het aan Jesus Hart gevraagd, en ik heb gevoeld, dat Het mij verhoord heeft « De Moeder drukte een kus op de wang van het kind en lachte halfweenend. Gelooven, deed zij het toch niet.

Het hart van Jesus hield echter woord en beloonde het vertrouwen van het meisje. Juist des Zondags kwam het antwoord van het Ministerie. Het was een dikke brief door een militair aan de arme vrouw gebragt. In den brief was een som van banknooten, en eene aanwijzing, dat de Moeder telken jare dezelfde som van de Staatsbank mogt trekken. Welk eene vreugde er van nu af in dit huis heerschte, laat zich denken. Moeder en kinderen bedankten het goddelijk Hart, en bleven voortaan ijverig in de vereering van het H. Hart van Jesus.

Gelukkig hij, die hen navolgt, en altoos vast vertrouwt op de goddelijke Beloften van Jesus!

